ANUL IX — Nr. 27

Ctitor: MIHAIL POLIHRONIADE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Bd. Carol I Nr. 4
TELEFOANE
Direcția: 3.31.13 — Administ. 3.31.09
Secret. 3.31.10 — Publicitate și abonamente 3.31.09
Redacția 3.31.14 — Depozitari 3.31.24
Sport 3.31.14 — Tipografia 4.84.48
Provincia 3.31.10
Director: PAVEL COSTIN DELEANU
Prim-redactor: CRIȘU AXENTE

8 PAGINI 3 LEI

Joi 5 Decembrie No. 27

ABONAMENTE:
IN ȚARĂ: 3 Luni Lei 200; 6 „ „ 550; 1 an „ 1000; Instituții „ 1000
IN STRĂINĂTATE: In raport cu tariful poștal și valuta.

Cont. cec. 1304. Căsuța poștală Nr. 5
Taxă de franc plăt. în numer. conf. aprob. Dir. gr. P. T. Nr. 3101/604 din 1940.

ZIAR DE LUPTA POLITICA, DOCTRINA LEGIONARA, INFORMAȚIE ȘI REPORTAJ

Național - Socialiștii la noi

de CRIȘU AXENTE

Radio Londra se întreabă ce caută „Nemții" la noi.

Regimul Trecut a cedat teritorii, noi i-am fi adus deabinelea. nelea.

In mintea acestora noi am fi făcut un mai mare rău Țării decât toți acei care au năruit-o.

Dacă toți acești domni au un ultim simț de răspundere morală, să facă bine să tacă.

După rezultatele politice ale inteligenții lor, dânșii nu mai au dreptul la nici o critică.

Sau dacă ar mai putea cumva să roșească, apoi nu ar putea reuși mai bine decât uitându-se la dânșii.

La noi și la Țară în nici un caz, nu.

Noi suntem Una, iar domnii care exploatează India în numele libertății, care trăesc din belșug, o castă restrânsă de oameni, și nu au ce face cu o viață sobră, a căror scop final al vieții a fost ca a multora din toată Europa, cum să acumuleze averi din exploatarea altora dându-le ordine, domnii aceștia sunt alta.

Pentru noi „Nemții" aceștia sunt marii noștri camarazi de revoluție.

Noi îi prețuim și simțim că facem cu Ei la un loc, o mare comunitate Europeană.

Pentru noi, Ei sunt un popor zdravăn la minte și la braț, poporul care scutură Europa de mentalitatea parveniților, care a dat dovada unor virtuți unice de disciplină și de sacrificiu pentru a putea duce glorios în spinarea lui, bătălia lumii.

Iar „Ideea", ideea național-socialistă este cu mult superioară vitrinii democratice cu tot ceeace ar fi putut ea da.

Ideea național-socialistă răscolește Istoria Popoarelor și le așează apoi conform firii pe planuri istorice de sute de ani.

E sănătoasă, este înaltă, este organică.

De ce acești camarazi național-socialiști au venit la noi?

E treaba noastră, a legionarilor.

Nu o să ne apucăm noi acuma să dăm socoteală oricui.

Aceasta este treaba liniei noastre politice fiindcă Revoluția noastră este un front politic și European.

Noi nu dăm socoteală pentru faptele noastre nimănui altuia decât Poporului nostru.

Poporului din suferințele căruia am ieșit și pe care niciodată nu l-am înșelat.

Noi suntem pe înălțimile istorice ale Neamului Nostru, suntem ridicați aci prin luptă, noi comandăm și comenzii acesteia îi corespunde încrederea și dragostea ființei istorice a Neamului Românesc.

Celor ce trăesc din intrigi le răspundem atât:

In timpul Revoluției spaniole ați sărit cu toții în sus împotriva lui Franco:

că germanii iau Marocul, că Italienii iau Balearele, că Germanii au pus mâna pe minele de cupru, că Italienii sărăcesc Spania, că Germanii impart Țara, că fac baze navale în fața Gibraltarului, că extrag bogățiile subsolului, că vor stăpâni mările.

Franco a tăcut, v'a lăsat să vorbiți, a câștigat războiul, a lichidat anarhia, a urmat o perioada grea de refacere internă de sărăcie și de încordare, a restabilit finanțele, a redat Națiunii încrederea, a ridicat tineretul și va avea cuvântul său greu în politica Europeană.

Ei! vă place?

Sigur că nu vă place.

De aceea și strigați.

Dar noi vom da României o strălucire Europeană, strălucirea care este a Ei și pe care nimeni din comunitatea Revoluționară Europeană nu i-o poate contesta fără a face o mare greșeală politică, pentrucă toată lumea o poate iubi și o poate respecta așa cum și noi iubim și respectăm Țările Revoluțiilor camarade. Pe noi, pe fiecare din noi, Spanioli, Germani, Italieni și Români, ne doare pe toți laolaltă orice ar atinge pe fiecare din noi.

De aceea, ne simțim tari, de neinvins pentrucă sufletele noastre fac una împreună.

Aripile Arhanghelului

Apariția spontană și paralelă a geniilor Europei Eroice nu poate fi explicată prin rațiune. Războiul mondial devine mobilul generator al mișcărilor de reinoire. Liniile mari ale istoriei continentale se afirmau în paralelele biografice ale giganților. Din specificul național își va găsi o incarnație, a cărei strălucire se îndepărtează din ce în ce mai mult de legile lumești. Ideia statului va fi concretizată în nuelele și securea Romei fasciste. Gândul fascist se va exprima prin roata nordică a vieții, prin crucea încârligată a strămoșilor arianismului. Razele credinței creștine străbat gardul, simbolul martirului legionar. Spiritualizarea crescândă a trinității totalitare se va desăvârși în jertfă sublimă, care va mântui poporul românesc, și care va salva lumea cupolelor și catapetesmelor care era să sucombe sub asaltul oștirilor lui Antichrist.

Până în anul 1922, poporul italian n'a fost o forță totalitară în adevărul sens al cuvântului. Până în 1933 n'au existat decât fragmente ale monolitului german. Până în 1940, națiunea românească n'a fost decât o entitate teritorială. „Unirile" italiene, germane și române din 1859–1870, 1866 erau formale și administrative. Națiunile rămâneau o sclipire duminicală, o ficțiune juridică un paravan al capitalismului saturat. Ducele, Fuehrerul, Căpitanul, transformă națiunea într'o forță permanentă, într'un „corpus mysticum", deslegat de barierele granițelor. Iată sensul cel mai adânc al „totalității", al „consensului", al „ecumenicității", care legitimează și desăvârșește forma Charisma. Acelora, cari au devenit incarnația cea mai desăvârșită a spiritualității naționale. Orice afinitate cu guvernele demoliberale sau dictatoriale ale trecutului dispare. Dela marșul asupra Romei, dela intrarea triumfală a Fuehrerului sub poarta Brandenburgului, dela minunea Arhanghelului Mihail, poporul italian, poporul german și poporul român și-au găsit așezarea lor definitivă în cadrul Europei Eroice.

Statul Român de azi, în adâncă prefacere, moștenitorul unui regim ticălos și trădător, nu se compară cu marile imperii ale Axei în cadrul cărora se reunesc popoarele lumei mediterane și nordice. Dar în lumea ideilor există de acum înainte un imperiu al României Legionare. Gândul învierei națiunilor este cea mai adâncă ideie care a iluminat vremea zilelor noastre. Căpitanul întrece fenomenul istoric al răsvrătitului social, al reformatorului, al cezarului, al profetului; el ne leagă de întregul trecut al neamului și al rasei indoariene. Dela început, apariția Căpitanului sparge cadrele generației și ale țării. Fluidul mistic al personalității sale unește tineretul postbelic românesc cu lumea lui Decebal, a lui Zarathustra și al trecutului Indiei ariene. Viața și moartea lui deslănțue puterile Binelui și ale Luminei, înfăptuiesc minunea Sfântului Arhanghel și îndrumă tagmele verzi spre făgașurile luptei mărețe ale viitorului.

Până la apariția Căpitanului, popoarele pravoslavnice constituiau un complex de valori subordonate. Gândul imperiului lui Christ recucerește inimile popoarelor bisericei dreptmăritoare. Mărimea jertfei Căpitanului trece dincolo de granițe, dincolo de râuri și mări; un crez mistic străbate munți și văi; spada sclipitoare a Arhanghelului apără prima credință creștină, aripile Arhanghelului se întind peste veacurile și țările unei lumi uitate și decăzute care, își pierduse încrederea în destinul ei.

Alexandru Randa

Iașii, orașul Mișcării Legionare

Iașii, cetatea sufletului românesc

Când cobori dimineața cu trenul de la Bârnova, printre dealurile molcome la vale, ți-apar pentru prima dată în zare colinele sfinte ale Iașilor. Mândră se ridică Cetățuia, ca întâia între vechile mănăstirești întemeeri, în ochii privitorului. Și dacă n'ai ști, tot ai ajunge să înumeri în împrejmuitoarele ctitorii ale Cetății, tainicile și sortitele așezări ale eternei urbe.

Departe duc gândurile acestea... Dar trenul pufăe, flueră în față și parcă pentru a-ți întâmpina gândurile, venețiana gară a orașului răsare ca un copil ce stă să-ți întindă un buchețel de flori.

Pentru cele câteva sute de călători, stau sfioase patru, cinci droaște în gară, mirate aproape că s'au găsit atâția străini în ziua aceia care să calce liniștea de veacuri a orașului. Până să ajungi la ele, au și plecat. Puțin mai departe roșcatul tramvai, mărunțel și îngust, așteaptă.

El va mai aștepta încă cinci minute, sunând neîncetat din țignal pentru a arăta că e gata de plecare, după care înțesat de lume, va porni să urce gâfâind Bulevardul Gării.

Casa din str. Suhupan unde a locuit Căpitanul în 1921—22

O iei așa dar, cu geamantanul în mână, pe jos. Și nu e departe până la piața Unirii. Peste un sfert de oră ai ajuns. Și cu aceasta începe Iașii.

Râpa galbenă, cetate de gând românesc

E o vorbă a spune că „încep" Iașii. De obiceiu un burg sau un târg începe dintr'un loc, o piață împrejmuită de clădirile obștești, de biserică, primărie, școală sau la un vad, la o răscruce de drumuri. Nicăeri, nici măcar dela o cetate, nu începe în vreun fel asemănător Iașii.

Orașul acesta exprimă doar prin

Chiliile mânăstirei Cetățuia

nașterea sa spiritul de sinteză și deplină alcătuire ce stă la temeiul condiției sale de viață. Pare că orașul acesta a fost *așezat* de o mână cerească aci, hotărîndu-i-se în acelaș timp, chiar prin această așezare, condiția sa de existență pământească.

Pare că nu omul a fost măsura întemeerii sale, departe stă gândul înscăunării lui lumești aci, ci mai degrabă o minunată înțelegere și îmbinare a cerului cu peisagiul pământean, mai degrabă o înțeleaptă și sfântă înfruntare a venalității șesurilor, a trufiilor de înălțimi, au făcut ca orașul acesta să apară, în legănarea dealurilor sale. Insăși oglinda condiției noastre de existență în îndrituitele ei năzuinți către Cel de Sus.

Dacă pentru creștinătate Sf. Sofia este simbolul existenței lumești și Bisericei, pentru Neamul Românesc — și de aci pentru întreaga lume — Iașii reprezintă simbolul Cetății creștinești în lume.

Din această smerită sfruntare a neomenescului, din această transcendentă înțelepciune politică, Iașii au primit rangul adevăratei și singurei nobleți.

De treci dimineața pela poalele râpei Galbene această senină sfruntare ți-apare într'o măreție neobicinuită. E ușorul dispreț amestecat în marea dragoste pe care Căpitanul o avea pentru încercările de depășire ale omului în lume.

Trecerea peste sine. Și Râpa Galbenă e rodul acestei izbăvitoare lupte. Ea nu este un capital material ci expresia unei atitudini. „Iată că am încercat să trecem peste noi — și am reușit!" — aceasta își spune duhul acestei clădiri.

In fața ei, construită magnific, cu trei caturi, ca un bastiment de greutate, e casa inginerului Bejan. Aci, în această casă s'a înființat Liga Apărării Naționale, în Martie 1923.

Astăzi, — după cutremur — au rămas din ea doar zidurile exterioare. Un destin vorbitor.

Și nu mai departe de douăzeci de pași de Râpa Galbenă — e o sinagogă. A căzut și ea. Echipele frățiilor de cruce curăță curtea de moloz. Aci se va construi o cantină muncitorească.

Mai jos, în Târgul Cucului, care geme de jidănime, stă sinagoga principală. De acolo pornește stradela numită „a sinagogilor", căci cel puțin douăzeci dintre ele se află pe ea. Aci nu mai e alt leac decât dinamita.

La universitate

Drumurile Iașului sunt drumurile vremii. Nu calci pe pământ, nici pe piatră. Ci pașii tăi calcă în vremelnicie. Nicăeri simțământul acesta nu se obiectivează în mai deplină libertate ca atunci când îl încerci rătăcind pe ulițele Iașului.

De treci seara pe liniștita stradă a Tătarului, drumul parcă ar vrea a te duce departe de lume. In dreapta, în stânga stau casele lipite de pământ. Dar ulița trece pe deasupra și unduind printre ele se înalță în văzduhul limpede al serii, cu câte un beciu alături, în curte.

Dimineața porțile universității ți se deschid larg. Pe ușa principală, sus deasupra clanței, stă un semn, o scrijilitură în lemnul negru: e lovitura de bardă dată de Căpitan în anul de furtunoase lupte 1920—1921. Ea stă ca o vecinică mărturie și întâiu vestigiu al gândirii luptătoare românești. In acești ani de după răsboiu, când Universitatea Ieșană gemea sub hidra psihozei comuniste, tinerețea gândirii românești și-a spus cuvântul hotărîtor.

Amintitor răsună trecerea prin sala „pașilor pierduți". Pe treptele de marmoră urci la Bibliotecă. Cu un interior artistic bogat, păstrând în sânul ei peste 400 mii de cărți, ea e un giuvaer al Universității Ieșene. Cele mai prețioase exemplare — in cinabulele dinainte de 1500, după cum și acel ceasornic al Domnului, o carte mică, sunt păstrate cu deosebită grijă.

Astăzi Biblioteca suferă din lipsă de spațiu, de un depozit neîncăpător și o sală de lectură lipsită de condițiile de liniște cerută (nu e cu putință ca într'o sală de lectură să se citească și să se caute în acelaș timp și cărțile). Eforturile depuse de un destoinic bibliotecar nu pot suplini lipsurile; singură găsirea unui alt local mai spațios ar putea împlini menirea — astăzi pe cale de a fi compromisă — a acestei însemnate instituții.

Dealtfel aici cutremurul nu și-a lăsat mai puține urme aci. O samă de părți din tavan — mai alese cele din lemn, decorative, — stau să cadă.

In felul acesta, o grăbire a intervenției ar fi binevenită, cu atât mai mult cu cât biblioteca acum închisă, nu-și mai poate sluji scopul său.

PRIMA TABARA DE MUNCA

Pe boereasca stradă Carol, mai încolo, stă o casă măreață și sobră, împrejmuită de brazi, cu un loc întins alături. La poarta din dreapta e o tăbliță pe care stă scris: „Casa Doamnei Ghica. Aci, în grădina de zarzavat a Primei tabere legionare dela Ungheni, la 31 Maiu 1924, Căpitanul, împreună cu echipa sa de lucru, a fost arestat, legat și pălmuit de Prefectul Manciu și dus în beciul Prefecturii din str. Cuza Vodă. Trăiască Legiunea și Căpitanul". Cumplită amintire.

Intri și în fundul curții răsare o bojdeucă. In fața ei e un puț, un brad, câteva rânduri modeste de flori, doi copaci. Aci, în această baracă, se țineau întrunirile studențești din 1924, după ce căminurile au fost închise. Aci a pus Căpitanul la cale prima tabără de muncă servind la ridicarea Căminului Cultural Creștin dela Râpa Galbenă.

In spatele barăcii se întinde grădina.

Un loc sfânt pentru întreaga Românime.

Toată strada Carol e plină de case boerești, model pentru un stil unitar în Iași. Astăzi, în cea mai mare parte sunt ocupate de jidani. De aci drumul urcă spre Copou.

Șt. Gh. I.

Despre un anumit anti-iudaism

Obișnuit noi ne orientăm înspre exterior, când e vorba de evreu și ne referim la acesta luat rasial. Perfect, căci, indubitabil, acest evreu rasial este un iremediabil, pierdut pentru totdeauna. Nu este locul aci de a descifra blestemul căzut pe capul evreilor: incapacitatea de a privi transcendentul, lumea spiritului. Vă amintiți de o interpretare a evreului, chiar în literatura noastră, după care este pus într'o lumină mai plăcută. Cu toate acestea evreul este un incorigibil și de aci desăvârșita justificare a antiiudaismului.

Interpretarea de care este vorba este aceia că Iuda ar fi comis trădarea nu din setea de arginți, ci din răzbunare. Anume, acesta îl voia pe Crist un împărat peste o lume materială, istorică. Și când a văzut că Isus propovăduește o altă lume și o altă împărăție, aceea a spiritului, el n'a putut pricepe nimic, grevând asupra lui infirmitatea spirituală.

Consecințele acestei infirmități sunt imense: merg până la desființarea omului, care dealtfel devine ca atare abia unde își depășește condiția terestră.

Evreul este echivalent cu aderarea la efemer, la materie. Cum aderă evreul la materie? Ducând o viața orientată către pământ, prin circumscrierea la viața de toate zilele. El este foarte precaut ca să nu-ți lase nici cel mai elementar răgaz sufletesc, pentru a putea să evadezi din culisa materiei. Pentru aceasta este extrem de inventiv. Inventivitate ce se rezumă la a fi copleșit de existența zilnică, adică de efemer. E circumscrierea la biologic, la animalitate.

Cea mai mare parte din zisa noastră civilizație este o serie de curse în ghiarele zilei și deci a materiei.

A iubit goana după lux, între altele.

Ce este luxul, decât pervertirea necesităților biologice, în sensul că face din ele preocupări în sine și deci substituirea biologicului asupra ființei tale?

Icoana vieții nu mai este, în mentalitatea iudaică, un simbol care să te poarte în alte lumi, ci este o icoană ce te ancorează numai în lumea de față.

Și acum ne întrebăm: câți dintre noi ceștialalți nu suntem totuș — într'un anumit sens, evrei. Căci modul de viață este instanța supremă care decide asupra naturii noastre. Iar viața noastră a multora este de așa natură încât, căzuți în cursele acestei mentalități, am devenit iudei.

Suntem iudei fără să știm, prin viața pe care o ducem. Trebue să avem curajul mărturisirii complete, altfel nu ne putem transfigura. Și fără aceasta viața nu-și are sens.

Trebue să luptăm împotriva lui Iuda și în primul rând împotriva aceluia din noi. Dușmanul din casă e înmiit mai periculos ca cel de afară.

Un prim pas spre înviere deci: să ne verificăm această mentalitate din noi, să nu ne lăsăm copleșiți de către biologic, printr'o prostească multiplicare a necesităților biologice, o viață trăită din interes și deci lipsită de dragoste. Antiiudaismul, față de evreul luat rasial, nu poate deveni altfel eficace, ba, ce ar fi și mai trist, fără distrugerea evreului din noi, am continua să devenim iudei în întregime, schimbarea fiind doar că le-am lua locul în viața socială. Ar fi tot ce se poate mai trist. Așa, dealtfel, au înțeles politicienii să facă antisemitism: iudaizându-se.

Să distrugem firea de iudeu din noi, pe cari evreii nu și-o pot, prin însăș structura lor, și restul va veni dela sine, adică împărăția spiritului, a dragostei. Iar asta înseamnă o permanentă războire cu noi înșine, căci spiritualitatea e luptă continuă, arma nevăzută și atotbiruitoare. Periculoasă în acelaș timp. Dar numai pentru iudei, cărora le-a venit scadența. Precum și pentru iudaizați. Pericol binevenit însă, căci dispariția iudeilor și a iudaizanților echivalează cu moartea viermilor.

Și cine ar putea oare regreta aceasta?

Ion Botaș

Victorioasa escadrilă „Richthofen"

și viteazul ei comandant maiorul Wick

Cum au obținut cea de-a 500-a victorie aeriană, temerarii sburători cari au sfințit spiritul de jertfă și gloriosul nume al lui Richthofen

După cum s'a comunicat comandantul escadrei Richthofen, Maiorul Wick, nu s'a mai înapoiat din ultimul său raid, în care obținuse cea de-a 56-a victorie aeriană.

Acum câteva zile Mareșalul Reichului vizitând pe aviatorii săi de vânătoare, care se află pe frontul de Vest, le-a exprimat recunoștința prin următoarele cuvinte: „Spiritul lui Richthofen și numele său trăiesc mai departe într'una dintre cele mai meritoase și mai glorioase escadre de vânătoare ale aviației noastre".

Această escadră de vânătoare a oferit acum dovada că toate speranțele, pe care și le pusese patria germană în ea au fost îndreptățite. Cea mai recentă acțiune, în regiu-

(Continuare în pag. 6-a)

Cu puțin timp înainte de a pleca în misiunea din care nu s'a mai întors, Maiorul Wick (dreapta) a fost felicitat de Mareșalul Goering, care a ținut să exprime personal comandantului și piloților escadrilei Richthofen, viile sale mulțumiri pentru bravura cu care au dus la bun sfârșit însărcinările ce le-au fost încredințate

O vecină mofturoasă

Un lucru este cert: Bulgaria este singura țară balcanică — înainte de adeziunea României la politica Axei și Pactul tripartit — care prin revendicările sale teritoriale era oarecum de partea Berlinului și Romei.

Intre timp lucrurile s'au schimbat. Bulgaria o știe. Căci România și-a modificat fundamental structura internă — prin venirea la cârmă a mișcării legionare. România nu numai că este un stat mai mare, dar rămâne și mai puternic. In o atare situație, Bulgaria — unde încă o formă guvernamentală veche poate aduce surprize — nu și-a revizuit atitudinea. Ea înțelege solitar să formuleze revendicări, ca și când noi n'am avea interese acolo unde ea vorbește numai de ale ei; ca și când n'ar avea de dat nimănui socoteală.

Bulgaria învechită în sistemul de guvernare, uită de o minoritate românească în Bulgaria, Grecia; uită de o minoritate românească în Jugoslavia. Pentru ea este un fleac ieșirea la Marea Egee, pe când a ne lua sub ocrotire minoritățile noastre de peste Dunăre este un lucru greu.

Dacă actualii conducători ai Bulgariei ar cântări bine lucrurile, ar trebui să nu se aventureze în pretenții. O judecată dreaptă arată că între Morava și răsărit de Vidin, România este țara care trebue să-și spună cuvântul. Regiunea, este într'adevăr compact românească. Asta ca să se știe. Palatul dreptății va fi necrutător.

Florea Florescu

CULTURA

Calendar legionar
4 Decembrie

1932. MARI MANIFESTAŢIUNI naţionaliste pe străzile oraşelor universitare. Studenţimea îşi are rostul ei real. Poporul vrea să-şi schimbe chipul internaţional şi masonic.

1927. INCEPE CONGRESUL dela Oradea Mare. Tinerii legionari studenţi trebue să ţină piept cu dârzenie „fraţilor naţionalişti" şi agenţii de poliţie.

1933. INTRUNIREA studenţilor creştini la „Casa studenţească" pentru a protesta contra interzicerii manifestaţiilor studenţeşti fixate. Vorbeşte Emil Bulbuc.

Autorităţile au încercat şi au reuşit să înăbuşe spiritul cel mai tânăr al societăţii.

Şi tocmai au împins la poliţie pe acei nesăbuiţi cari prin putere ilegală.

ORGANIZAREA TEATRULUI

Teatrul românesc este un serviciu public. Starea actuală a unei instituţii de cultură de serviciu public trebuie să ţină seamă de starea ideală. Un bun organizator al acestui serviciu public nu-şi va funcţiona idealul într'o societate, are datoria să reglementeze cu prevedere aşezările ideale şi să cunoască funcţionarea desăvârşită de un serviciu public. Teatrul românesc nu este încă o instituţie ce a rânduială după spiritul şi misiunea pentru societatea românească. Bunul simţ al obştei româneşti porunceşte o alcătuire corespunzătoare nevoilor. Satisface, oare, actuala organizare teatrală de cultură şi artă prin teatru în neamul acesta, îşi îndeplineşte scopul de popularizare al marilor clasici ai umanităţii şi purifică sentimentele colective? Nu! Dintr'o artă comercializată, teatrul românesc merită a fi călăuzit spre o activitate spirituală cu noui căutări în suflet şi gând, cu spectacole de calitate artistică superioară, unde să se concretizeze expresia artistică a neamului.

Legiuitorii din trecut au înfăptuit o şcoală pentru formarea gustului public şi pentru încurajarea literaturii dramatice româneşti nu poate produce venituri, pe care să se poată conta", şi deci „instituţia de cultură şi artă ce trebuie să fie a unui popor să se întemeieze pe principiul sincer al creaţiei. Nu mai rămân alte posibilităţi de creaţie decât în focar de mercantilism. Cum se dă o naţiune limpezită a gustului şi acelei îndrumări, pe care o vor urma unui mare oraş, cu gânduri ..., se dă o naţiune limpezită a spiritului românesc al conducătorilor, o organizare a gustului public, în care să se verifice valorile estetice, dacă nu va lua în considerare în planul de refacere toate elementele teatrului. Idealul într'o rânduială nouă trebuie să fie spiritualizarea elementelor constitutive ale unei reprezentaţiuni de teatru. Prin legi, regulamente şi repertorii, nu s'a făcut un pas înainte în această ramură de activitate. O adevărată înfăţişare a teatrului depinde de viaţa morală a naţiunei şi activitatea scenelor de teatru sunt obligate să respecte trăirile ideale. Plăcerea, singurul scop al teatrului de azi este inadmisibilă, şi mai ales în zilele aspre şi sfinte ale înfăptuirilor etice. Când un teatru oferă modele inferioare de umanitate celor existente în sânul naţiei, când munca unui teatru este o neghioabă zădărnicie a câtorva neguţători, directiva este binevenită cu un singur scop: fixarea unui rost în viaţa morală.

Ca în orice salt calitativ, pasul se face în suflet, deci prin actor, fiinţa vie a instituţiei teatrale. Desăvârşirea actorului român merită a fi preocuparea de căpetenie. Problema este logosul, la care vrea să ajungă naţiunea şi ajutorul pe care trebuie să-l dea în această direcţie histrionul român.

Eminescu remarca meritul câtorva actori, din a doua jumătate a veacului trecut, în prefacerile graiului nostru. Insemnătatea valorilor aduse în graiu de câţiva recitatori de limbă românească fusese atunci observată. Pentru un iubitor al geniului graiului său este evidentă creaţia de frumos prin limbă. Actorul ajunge la explozia verbului încarnat în naţiune. El are împreună cu poeţii şi cu verbomotorii datoria să plăsmuiască stratul cel mai de sus, la care este hotărît neamul. Ritmul, capacitatea energetică, gestul interior, gestul sonor şi toate forţele nelămurite colaboratoare la explozia cuvântului marelui recitator sunt acţiuni de împerire a logosului naţiunii. Conştiinţa actorului învăluit în straiele unei desăvârşite călugării, se alcătuieşte cu educaţie, disciplină şi o desinteresată iubire. Alergătura în acest sens a celor care-l vor astfel nu s'a arătat până acum. Educaţia unui tip de umanitate se face cu texte materiale şi morale. Spiritualizarea actorului din teatru contemporan cu creaţia clasică. Actorul, şi prin el poporul, la bunurile purtătoare spre umanităţii noastre.

Funcţiunea socială a câtorva actori cu har şi bună pregătire este copleşitoare. O şcoală ideală de actori schimbă în câteva decenii o mentalitate, mii de suflete, cu încetul dă directive frumosului naţional, actorul fiind modelul popular al idealului.

Teatrul cere o armată de literaţi, dramaturgi, regizori, actori, critici, specialişti tehnici, toţi colaboratori ai acestuiaşi spectacol. Opera de artă scenică este o muncă complexă, în care toţi au cuvânt.

Principiul de organizare al unui teatru este simplu. O reprezentaţie de teatru e trăirea unei companii de actori. Teatrul fiind o colaborare într'un cuvânt, actor şi public, cu accentul principal pus pe elementul actor, este bine să nu se complice faptul public cu elemente parazitare. Valoarea unui teatru este valoarea actorilor companiei acelui teatru. Deci Statul trebuie să păzească, mai ales într'un Teatru Naţional, valoarea elementelor constitutive ale companiei acestui teatru. Aşa dar, nu legile, regulamentele, sunt factori principali într'o asemenea treabă, ci actorii de valoare artistică şi de selectă aşezare alcătuiri unui Teatru Naţional.

Deci, noi ne întoarcem într'un asemănător spre acelaşi ţel: omul nou, omul corespunzător idealului nostru.

Să întoarcem instituţiile îndreptate spre cassieria şi contabilitatea introdusă de neguţători, către rostul lăuntric al instituţiei. Un Stat Legionar va face efortul de a schimba scena românească aşezată spre apus; ea să fie aşezată spre răsărit. Nici îndoiala, nici şovăiala, nici lunga durată, şi nici piedicile puse de vremea rea, nu poate să schimbe începutul unei hotărîri.

Haig Acterian

Istoria literaturii române vechi

Avem câteva manuale de istoria literaturii române vechi; poate nici timpurile n'au fost favorabile, ca oamenii să se apuce de o muncă îndelungată ca să scrie tratate. Ce păcat, altfel ar apăsa pe umeri noştri?

De curând a apărut o nouă istorie a literaturii române vechi. O semnează profesorul *N. Cartojan*. Ea aduce alături de cea a profesorului *Sextil Puşcariu*, o contribuţie ştiinţifică în plus. Dar rămâne totuşi un manual. Cu drept cuvânt cititorul astăzi, dacă are două istorii ale literaturii vechi, acea a profesorului Cartojan şi Puşcariu, se va simţi pe deplin lămurit asupra manifestărilor noastre literare dela începuturi. Dar aşteptăm, nu peste ele, ci alături de ele, tomurile. Tomurile numeroase, care să ne dea nu numai o icoană, ci o analiză amănunţită asupra literaturii noastre. In statul legionar se cer opere monumentale. Acţiunile şi faptele noastre de aci încolo nu mai pot rămâne minore — căci n'ar găsi încadrare în marile principii de bază.

Păstorul (gravură de Bassarab)

Hărţi etnografice

Lipsa hărţilor etnografice — nu lipsa celor ce se fac la porunca cutărui sau cutărui interesat — se resimte în toate ţările. Prefacerile politice, care au avut loc în ultimii ani, au arătat pe deplin acest lucru. Hărţile etnografice au avut o desvoltare, de oarece ţările care câştigaseră la pace le găseau inutile, iar cele care pierduseră trecuseră departe: exagerau.

Românii au o colecţie de hărţi etnografice bună; ea priveşte mai mult peisagiul etnografic din graniţele de după războiu. Românii de peste hotare sunt însă şi ei o problemă. Avem hărţile necesare. Da. Dar sunt cele mai bune? E greu de spus. Căci datele pe care ni le furnizează statistica străină sunt departe de realitate. Nu mai vorbim de hărţile etnografice streine cu privire la Români. E cunoscută imputarea foarte gravă pe care profesorul bulgar St. Romansky o aduce cercetătorului sârb Cvijici, cu privire la harta etnografică a sa privitoare la Românii dintre Timoc şi Morava. Asta nu înseamnează că numărul Românilor de peste hotare ne este cunoscut.

Insemnări sociologice

Cu toate că revista Insemnări Sociologice şi-a întrerupt apariţia un lung timp după prigoană, iar la reapariţie şi-a mutat redacţia şi administraţia, cititorul se simte ispitit să citească curios în ce stradă din Cernăuţi apare.. Căci „Insemnări Sociologice" rămâne revista capitalei Bucovinei. Aceiaş format, aceeaşi coperte, aceeaşi literă — aceiaşi colaboratori, afară de rari bucureşteni.

Inainte, ca aducea aici gânduri despre Căpitan şi idei în slujba mişcării, care atrăgeau mult prin profunzime. Era atât de apropiat Cernăuţul în frământarea mişcării legionare de centru, prin „Insemnări Sociologice", încât cu greu cred că va mai reuşi vreo revistă să se simtă a Capitalei. Bine a venit la noi, dar îi urăm drumul întoarcerii, acolo unde s'a născut.

„Isabella, Regina Spaniei"
premiera de Vineri a Teatrului National

Vineri 6 Decemvrie crt., Teatrul Naţional îşi reîncepe activitatea în sala Comoedia. Se va reprezenta în premieră piesa istorică a lui H. Ortner: „ISABELLA, REGINA SPANIEI".

Sub direcţia de scenă a d-lui Soare Z. Soare, joacă un mănunchi de nume fruntaşe ale primei noastre scene în frunte cu doamnele: Marietta Anca Sadoveanu, Kitty Gheorghiu şi d-nii G. Calboreanu, N. Bălţăţeanu, C. Mitru, I. Finteşteanu, N. Săvulescu, M. Gingulescu, G. Demetru, etc.

Biletele s'au pus în vânzare începând de Luni 2 crt., la casa fostului teatru „Comoedia".

„POEZIA ROMANA" a d-lui Mario Roques

In 1937 a apărut în „Revue internationale des Études balkaniques" o conferinţă ţinută la Oxford asupra „Poeziei române contemporane", de d. Mario Roques.

Conferinţa aceasta a ţinut-o d-sa, chipurile, credem noi, cu scopul de a face o propagandă, respectiv de a se manifesta în terenul românesc, întrucât d-sa este profesor în specialitate în Sorbona.

Ne miră un lucru, însă, şi din acest lucru nu înţelegem să facem polemică, ci să stabilim un adevăr.

„Poezia română contemporană" l-a atras mai mult pe d-sa. Dece? O vom vedea la urmă.

Incepe printr'o palidă analiză a lui V. Alecsandri, pe care îl socoteşte „fără ostilitate pentru străini", (nu cunoaşte piesele de teatru?) despre Eminescu spune că „ar fi suferit influenţe franceze (?!) care nu se evidenţiază de obiceiu", iar în privinţa pesimismului, d-sa îi atribuie mizeria şi nenorocirea personală. Pe Coşbuc îl judecă după teoria lui Gherea încercând să-l încadreze şi pe Goga în acelaş chenar evreesc-revoluţionar, remarcând cu tărie că este departe de preocupările generale şi cultura străină, poezia lui Goga.

Pe evreul, profesor de română, d. Mario Roques l-ar interesa mai mult o poezie simbolistă, internaţională, umanitaristă, mai aproape de lagărul democraţiei. Il supără că nu găseşte muzică, impresii, atmosferă subtilă, libertatea ritmului.

D. M. Roques vrea să prezinte caracterul intelectual al poeziei lui Ovid Densuşianu, verva lui Minulescu şi plumbul întunecat a lui Bacovia. Se ocupă de tradiţionalismul lui I. Pillat şi voind să explice sensul psihologic al tradiţiei şi legăturii cu pământul, zice că poetul iubeşte bisericile sale din sat, nu din dogma religiei ortodoxe, ci din alt motiv (estetic poate).

Interesează prea puţin poezia lui N. Crainic şi V. Voiculescu, pentru ce s'a remarcat mai mult.

Poezia modernă după d. M. Roques, este poezia care iese din sunete, sau impresia vocabulelor, mai mult decât din ideile ce exprimă şi organizaţia acestor idei.

Din opera lui T. Arghezi a prezentat doar o poezie cu caracter baudelairean, cu o scabroasă imagine a iubitei moarte, cu pleoape închise pe vecie, cu buzele seci, care să nu mai sărute, strânse şi vinete; altă poezie cu caracter mai macabru „Morţii" în care vede d-sa o capodoperă, este mai respingătoare.

D-nii Adrian Maniu şi L. Blaga, sunt citaţi cu bucăţi inferioare.

Pe d. Al. A. Philippide îl leagănă între un „amestec hazardat de individual şi infinit" („Schiţă pentru portretul unui autor" şi „Pietrele").

D. M. Roques stabileşte că mişcarea dadaistă se datoreşte lui Tristan Tzara recte S. Samyro, care printr'un manifest hazardat şi-a dat păreri grave despre poezie, nişte opiniuni odioase care se ridică împotriva bunului simţ românesc. Dealtfel ce se poate pretinde unui străin de neam ca Samyro? Să-i modifici viziunile patologice? Nu.

Pe d. Roques îl entuziasmează mulţimea cluburilor extremiste: Contemporanul, Punct, Unu, 17 HP, Integral, cari n'au nici un ideal estetic, neagă natură şi realitate, neagă totul...

Dintre poeţii extremişti evidenţiază pe B. Fundoianu, un evreiu fugit la Paris, şi care susţine că „frumosul este tot aşa de mincinos cum e binele sau civilizaţia... poezia e forţa obscură care precedă omul şi-l obsedează... omul este un animal pe care-l sculptează omul în argilă."

Urmează o uşoară concretizare a d-lui I. Vinea, apoi jidovul Ilarie Voronca cu „poezia" „Semnalizări" expresivă în incoerenţe maladive „meeting, music-hall, vermut crepuscul, calculează exponentul stelelor dancing, gândire hyalină Simplon bulevardele sunt azi în voce, cerul o rumoare tango şi Triunghiul isoscel, violoncel patină".

Fără nici un comentariu.

Pe d. critic peruvian Roques îl supără românescu „gilo", îi lasă o impresie tare, îl oboseşte.

Această prea sumară trecere în revistă a literaturii româneşti — o spunem cinstit şi româneşte — ne prejudiciază şi, mai mult, ne umileşte faptul că un profesor de limba română la Sorbona să ne umilească tânăra noastră literatură. Nu s'a întrebat oare d. Roques ce înseamnă pentru cultura română Ilarie Voronca, B. Fundoianu, Camil Baltazar şi alţii ejusdem farinae, scoşi din ghetto-ul bucureştean?

Nu s'a gândit d-sa că ofensează un neam întreg, când din stăţia autori români, tineri şi bătrâni, scoate nişte evrei, ca exponenţii literaturii moderne?

Nu este la curent cu literatura modernă ori îl interesează doar poezia decadentă a unor degeneraţi?

Nici o vorbă despre Topârceanu, Gregorian, Voiculescu, Maniu, Crainic, Pillat, Anghel, Iosif.

Lasă uitaţi pe Cerna, Nanu, Codreanu, C. Pavelescu, Goga. Inlătură pe Aron Cotruş, Blaga, Săvescu, Pedică, Stamatiad, Săulescu, Philippide, Arghezi.

Nu contează oare poezia lui Radu Gyr, Valeriu Cârdu, H. Stamatu, V. Carianopol şi alţii?

Este foarte dubioasă această stranie caracterizare a „literaturii" şi ni se pare semnificativă.

Se încearcă o evidenţiere publică a elementului internaţional, cu vădită intenţie de a diminua valoarea intrinsecă a naţionalului şi tradiţionalului.

Literatura a fost deservită prin această conferinţă ţinută în scopul de a ofensa creatorii noştri şi credem c'ar fi fost mult mai bine ca d. M. Roques, evreu peruvian, profesor de l. română să vorbească despre orice ar fi poftit, dar nu despre creaţiunile unui neam străin de d-sa.

Ar fi bine să-şi aducă aminte de mustrarea ce i-a făcut-o cândva bunul român Ion Bianu. N'a uitat-o.

I. G. Dimitriu

RADIO

Miercuri 4 Decembrie 1940

RADIO-EXPERIMENTAL
32,4 m. 9250 kHz. 2 kw.
RADIO-ROMANIA
1875 m. 160 kHz. 150 kw
RADIO-BUCUREŞTI
364,5 m. 823 kHz. 12 kw

7.00: Ora dimineţii.
13.15: Ora: Cota apelor Dunării şi a barei Sulina; Informaţii artistice şi sportive.
13.30: Concert de prânz-Orchestra Radio dirij. de Em. Elenescu: Uvertură la opera „Freischütz" de Weber; Cântec Trist de Ceaikovschi; Humorescă de Dvorak; Dans ţărănesc de Dimitrescu Constantin.
13.50: Serviciul de ştiri germane.
14.00: Muzică tiroleză (discuri): Jodler popular şi Jodler de Millöcker (voce)
14.10: Radio-jurnal (II).
14.20: Paul Muziliu (voce):
15.00: Radio-jurnal (III); Jurnal cultural.
18.30: Ora: Muzică variată (discuri):
19.00: Teatrul contemporan italian de Corrado Pavolini.
...nării şi Statului Major Economic: Priviri asupra situaţiei economice.
19.15: Muzică de Beethoven (disc.): Rondo în domajor (pian: Artur Schnabel): Sonata în dominor op. 111 (pian: Wilhelm Kempff).
19.45: Serviciul de ştiri germane.
20.00: Radio-jurnal (IV).
20.20: „Din ţara mioriţei"-prezentare muzicală de Const. Brăiloiu.
21.00: ORA GERMANIEI: Marşuri şi cântece ostăşeşti.
22.00: Radio-jurnal (V): Sport.
22.25: Sandu Albu (vioară): muzică germană: Sonată în la major de Händel; Aria pe sol de I. S. Bach; Rondo în sol de Mozart (aranjat de Kreisler).
22.50: Jurnal pentru străinătate în limbile: germană şi italiană.
23.10: Marşuri celebre: Marş turc de Mozart (orch. Filarmonică din Viena, dir. de Karl Alwin); Marş de Gounod (orch. simfonică de San Francisco, dir. de Alfred Hertz).
23.20: Jurnal pentru străinătate în limba franceză.

Joi 5 Decembrie 1940

RADIO-EXPERIMENTAL
32,4 m. 9250 kHz. 2 kw
RADIO-ROMANIA
1875 m. 160 kHz. 150 kw.
RADIO-BUCUREŞTI
364,5 m. 823 kHz. 12 kw.

7.00: Ora dimineţii.
13.15: Ora; Cota apelor Dunării şi a barei Sulina; Informaţii artistice şi sportive.
13.30: Concert de prânz-muzică italiană (discuri): Uvertură la „Puterea destinului" de Verdi (orch. Filarmonica din Berlin, dir. de Schmidt-Isserstedt): „Ero şi Leandru" de Mancinelli (orch. simfonică din Milano, dirij. de Molajoli); Pavană din „Măştile" şi Dans din „Iris" de Mascagni (orch. simfonică din Milano, dir. de Molajoli).
13.50: Serviciul de ştiri germane.
14.00: Weber (discuri): Invitaţie la vals (orch. simf. din Filadelfia, dir. de Stokowski).
14.10: Radio-jurnal (II).
14.30: Muzică exotică (discuri): Tango argentinian de Codevilla; Triana de Mostazo (voce: Imperio Argentina); Serenadă havaiană de Derré; Două cântece populare spaniole (voce: Rafael Medina); Melodie cubană de Lecuona; Melodii havaiene de Robin; Cântec cuban de Prats.
15.00: Radio-jurnal (III): Jurnal cultural.
18.00: Ora copiilor:
I. „Dănuţ", scenariu radiofonic de Al. Mitric, interpretat de Şcoala Primară de băieţi nr. 13 condusă de Ilie Cătălina. Muzica de N. Oancea; Conducerea muzicală: d-ra Maria Diaconescu.
II. Jurnalul copiilor de Moş Costache Dămian-Bogdăneşti.
19.00: Ora; Compozitori francezi (discuri): Espana-rapsodie de Chabrier (orch. operei Scala, dir. de Carlo Sabajno); Menuet de Debussy (vioară: Georg Kulenkampff); Impromptu în fa minor de Fauré (pian: Marguerite Long); Bacchanală din „Samson şi Dalila" de Saint-Saëns (orch. simfonică din Filadelfia, dirij. de L. Stokowski).
19.20: D-ra Nella Dimitriu (voce): Lieduri: Serenadă de Max Bruch; In timpul verii de Eduard Schütt; Trebue să fie minunat de Liszt; Rosamunda de Schubert; Măceşul de Schubert; Cântecul de leagăn de Schubert; Voluptatea durerii de Beethoven.
19.45: Serviciul de ştiri germane.
20.00: Radio-jurnal (IV).
20.20: Muzică variată uşoară (disc.): Vals de Frundorfer; Aubade de Lacombe şi Melodie de Silescu; Fascinaţie-vals de Marchetti; Tango de Jäger (voce: Eric Helgar); Polkă şi Perpetuum mobile de Ioh. Strauss.
20.45: Disciplină şi libertate legionară de Dr. Ion Cantacuzino.
21.00: Concertul simfonic solemn al orchestrei „Filarmonica" cu concursul corurilor „Academiei regale de muzică" şi al Operei Române, dirij. de N. Brânzeu. (Transmisie dela Sala Aro): Cântecul bradului, cântec popular ritual la moartea unui tânăr (armonizat pentru cor şi orchestră de N. Brânzeu); Uvertură solemnă de N. Agărbiceanu; Procesional pentru cor şi orchestră de N. Brânzeu; Cantata, pentru cor şi orchestră de N. Brânzeu.
21.50: Radio-jurnal (V): Sport.
22.00: Radio-jurnal (V): Sport.
22.10: Continuarea concertului simfonic: Plaiurile legendare, poem simfonic de Al. Zirra; Simfonia Intâia în mi minor de Dimitrie Cuclin.
22.25: Continuarea concertului simfonic: Concert pentru pian şi orchestră de Ravel (pian: Marguerite Long şi orch. simfonică dir. de Maurice Ravel); Dans de Debussy (orch. Conservatorului, dir. de Piero Coppola).
22.50: Jurnal pentru străinătate în limbile: germană şi italiană.
23.10: Muzică de dans (discuri): Tango spaniol de Fischer; Vals şi onestep de Hassal.
23.20: Jurnal pentru străinătate în limba engleză.

Sensul culturii legionare

Pentru Căpitan problema culturii „este cea mai gravă dintre toate, este ca şi cum un pom şi-ar pune problema fructelor sale".

Şi El continuă:

„Când s'ar vedea că din cauza copleşirii omizilor, el nu-şi mai poate îndeplini rostul pe lume, nu-l mai poate rodi, atunci şi-ar pune cea mai tristă problemă, mai mare decât problema însăşi a vieţii, pentrucă, văzându-şi desfiinţat scopul vieţii ar fi mai dureros pentru el decât dacă i s'ar desfiinţa viaţa însăşi. Cele mai mari dureri sunt ale sforţărilor inutile, fiindcă sunt durerile care rezultă din conştiinţa îngrozitoare a inutilităţii vieţii". (Pentru legionari, pag. 101).

Intr'adevăr cultura înţeleasă activ, nu este decât activitatea creatoare a spiritului. Cultura este un produs interior, capitalul sufletesc, ansamblul bogăţiilor intelectuale al unui individ sau al unui popor.

Cu alte cuvinte cultura, — spre deosebire de civilizaţie, formă exterioară, ce s'a născut din lupta omului cu mediul înconjurător, — este rezultatul vieţii sale interioare, produsul întoarcerii dela pământ către cer, dela fizic către spiritual. Ca stare cultura nu este decât manifestarea vieţii noastre sufleteşti, spre deosebire de civilizaţie care reprezintă numai valoarea activităţii omului în lupta cu viaţa, indicele potenţei sale fizice.

Acesta ar fi credem sensul cel mai intim al culturii în concepţia legionară, concepţie ce descinde din axioma elementară, pentru legionari că un capital de cunoştinţe şi mai ales un capital de valori sufleteşti nu reprezintă o podoabă, ci un mijloc de acţiune.

Individual, cultura este forma în care un om se manifestă în societate, naţional era până în zilele noastre în concepţia burgheză liberală contribuţia pe care o da un neam valorilor umanităţii. Pentru regimul legionar, care înseamnă înainte de toate o stare de suflet, cultura nu poate fi decât o valoare etnică în acţiune, aşa cum rodul pomului nu este decât o potenţă în germen.

De aci ca prim rezultat caracterul absolut naţional al culturii.

Căpitanul subliniază de altfel acest fapt citând pe profesorul I. Găvănescu:

„Nu pot instrumentele melodice ale altor suflete etnice ca să participe armonic la simfonia culturii noastre. Ele nu cunosc felul construcţii lor şi nu ştiu să sune decât nota neamului lor.

Ce simfonie românească vei scoate din ele?"

Cultura umană nu reprezintă un capital de valori internaţionale, fără origini şi sens etnic, ci numai o serie de valori naţionale sublimate şi impuse apoi de propria lor forţă interioară, umanităţii. De pildă Renaşterea, una din marile culmi ale culturii umane, nu reprezintă decât sublimarea sufletului italian şi apoi numai recunoaşterea şi adoptarea lui de către lumea întreagă.

Cultura, condiţionată poate în haina manifestărilor sale materiale de împrejurările fizice ale vieţii, este determinată însă categoric, în înfăţişările sale de substratul spiritual al vremurilor. De aci evoluţia culturii în timp şi diferenţierea ei în spaţiu pe domenii naţionale. Factorul ce determină aspectele culturii, înfăţişările ei primordiale, este, după cum ne arată istoria, concepţia de viaţă ce domină respectiv epoca.

Deci există între cultură şi morala vremurilor un raport direct. Cultura corespunde, cu alte cuvinte unui sens moral al vieţii.

Acesta este un sens necesar culturii legionare şi de aci şi importanţa problemei culturii în lumea legionară.

Legiunea, ca şi fascismul, ca ori şi ce sistem de viaţă socială porneşte dela o proprie concepţie despre lume şi viaţă, concepţie care mai mult decât oricând trebuie să se manifeste şi prin cultură.

Legiunea corespunde unui sens de viaţă eroic, ce ridică acţiunea până la înălţimi de religie. Acesta este sensul nostru moral, acesta va trebui să fie şi cel al culturii noastre.

Dacă omul de eri, crescut şi educat în principiile pozitiviste şi materialiste, spectator al vieţii, se putea rătăci pe drumurile criticismului, negativismului ori jouisării, căci individualismul său îi dă dreptul la un punct de vedere propriu, la călcarea ori şi cărui principiu moral ce-i putea stânjeni faptele, nu tot aşa stau astăzi lucrurile pentru noi.

Pentru omul nou, pentru legionar ca şi pentru fascist sau pentru naţional socialist, ne înfrăţeşte doar sensul nou moral al faptei ca principiu de viaţă, situaţia este cu totul alta. Pentru noi viaţa înseamnă faptă. Pentru noi ce vedem în viaţă, altceva decât un spectacol sau o mină de exploatat, aceasta şi manifestările ei corespund unui alt înţeles şi anume unui profund sens moral.

Morala nu este pentru noi un frâu impus vieţii, ci sensul ei însăşi. De aci sensul moral al culturii legionare.

In cadrul acesta care defineşte cultura, activitatea spiritului, legionar ca o valoare etnică în acţiune corespunzătoare unui adânc sens moral, vom încerca acum să determinăm mai de aproape aspectele proprii unei culturi legionare.

In domeniul umanistic, dominat în întregime de istoricism, putem afirma că toate manifestările culturii legionare de până astăzi se află dominate de un principiu pe care l-am putea formula astfel: este bun şi moral tot ceeace supravieţuieşte, în faptă şi gând individului căci, e rău tot ceeace îndreptând pe individ spre egoism face ca după el să nu rămână nimic. Deci valorificarea individului, a prezentului ca şi a trecutului şi chiar a rezultatelor oricărei activităţi nu poate fi alta decât valorificarea morală.

Sensul moral al culturii se complectează astfel în spirit istoric.

Mussolini a definit de altfel destul de clar istoria pentru omul nou: „Istoria în sensul fascist nu este decât valorificarea morală a factorilor activi".

Dar să nu înţelegem greşit, nu înţelegem să enunţăm, şi mai ales să predicăm aşezarea noui noastre culturi exclusiv sub semnele izvorîrii din valorile trecutului.

In concepţia noastră, cu totul deosebită, după cum spuneam, de pozitivismul şi materialismul veacului trecut: istoria nu este decât sensul moral ce reese din trăirea vieţii. O forţă morală deci care izvorînd din trecut creiază liniile mari ale sensibilităţii prezentului.

O concepţie ce se apropie în fond de situaţia momentului nostru istoric. Istoria şi istoriografia noastră este dominată azi, cu excepţia celor ce cred în caracterul ştiinţific pur al cercetărilor istorice, de conceptul că tradiţia înseamnă forţa morală a trecutului şi că ea reprezintă un izvor de viaţă viitoare. Cu singura deosebire că pentru Legiune, principiu activ ce vede în faptă, în dinamism rostrurile vieţii, impulsul trecutului nu este o linie de creiaţie imitaţie ci măsura de apreciere, posibilitatea de ierarhizare a valorilor şi mai ales criteriul de apreciere al liniei etnice.

Criteriul istoric ca principiu de apreciere al acţiunilor individuale, ca măsură a valorii creiaţiunilor naţionale, iată un alt sens obligator al culturii legionare.

In ţara în care Căpitanul a trebuit să ridice strigăt de alarmă semnalând în ultimul ceas înstrăinarea culturii noastre, sensul acesta este într'adevăr fundamental.

„E îngrozitor! Noi, poporul român, să nu mai putem da roadele noastre? Să nu avem o cultură românească? a noastră, a neamului, a sângelui nostru, care să strălucească în lume alături de roadele altor neamuri?... Cu inima strânsă de durere privim această problemă şi nu va fi Român care văzându-şi periclitată o întreagă istorie să nu pună mâna pe armele sale pentru a se apăra". (Pentru legionari, pag. 101).

Şi noi pentru determinarea acelor potenţe ce reprezintă forţe morale ale trecutului şi deci izvoare de viaţă viitoare, n'am putea să ne depărtăm, după cum am arătat pe plan de viaţă istorică, în altă parte, în cartea noastră „Satul izvor de viaţă românească", în afară de trecut, în nesecatul izvor de viaţă românească ce este satul.

Nu uităm că singura mândrie arhitectonică a spiritului nostru mândrele mănăstiri bucovinene, sintetizate în minunea bisericii lui Bogdan Vodă ce stă ca o navă gata să-şi ia avânt peste veacuri, s'a născut din stilizarea modestei noastre case de ţară, sub influenţele goticului.

Nu uităm de asemenea că muzica românească în cele dintâi valori ce reprezintă pe de o parte cea dintâi liberare de canoanele internaţionale, iar pe de altă parte prima notă naţională integrată ritmului european, s'a născut din cromatica colindelor satelor noastre în opera lui Sabin Drăgoi.

Nu putem uita de asemeni că singurele noastre victorii pe planul activităţii plastice s'au născut numai din trăirea intensă, din înţelegerea adâncă a cadrului fizic a vieţii noastre, din încorporarea fondului senin şi imuabil al vieţii noastre sufleteşti, cu alte cuvinte din încadrarea totalitară a artistului, fie el N. Grigorescu sau D. Ghiaţă în caracterele vieţii neamului nostru.

Ca atare legionarul nu va uita că sub formele oficiale ale culturii parazitare paşoptiste trăieşte încă modesta străvechia cultură populară a satelor noastre, singură moştenire autentică a trecutului, unică mărturie a sufletului nostru românesc.

Ca să ajungem la afirmarea rasei noastre şi la impunerea virtuţiilor noastre, legionarul caută prietenia codrilor noştri, căldura pământului nostru, limpezimea izvoarelor noastre, apropierea de duhul ţarinei, după cum se va odihni numai, între două sforţări, spărgând viitorul, numai în umbra trecutului.

Anton Balota

MISCAREA LEGIONARA

Legiunea, sete de viață

de COSTIN I. MURGESCU

Nu este un lucru nou că între sectorul scrisului legionar care afirmă existența unei conștiințe imperiale românești și intelectualii nelegionari, se interpune cu regularitate amintirea ciuntirilor recente — care anulează acestora orice căi de înțelegere și deci orice posibilitate de însușire a unui punct de vedere, care nu isvorăște totuși nici din disperare națională, nici din lipsa de contact cu realitățile românești.

Pe aceiași linie și pornind dela afirmația lui Fichte care observase, în scrisorile adresate poporului său, că în viața germană epocilor de decădere militară le corespunde o retragere în metafizică, un distins confrate și prieten căuta să stabilească un paralelism germano-român. Prietenul meu observa că acelorași epoci de prăbușire le corespunde, în viața românească, o retragere în istorie, unde construim ideologic ceeace practic n'am putut realiza. Se lasă astfel liberă calea către o concluzie inexactă: aceea a existenței unei strânse corelațiuni între prăbușirea teritorială din Iunie-August 1940 și afirmarea conștiinței imperiale, care străbate scrisul și gândul legionar, după 6 Septembrie.

Afirmația este inexactă în formularea ei, și implicit în concluziile ce se pot trage; ea păcătuește la fel de grav în fața istoriei românești, ca și în fața Legiunei. Dar, poate că răspunzând tuturor acestor inexactități — răspund și acelor intelectuali pe care i-a înspăimântat acest fel de a gândi...

Afirmația este inexactă din punct de vedere istoric, — pentru unicul, dar binecuvântatul motiv că Românii nu au avut când să se „retragă în istorie". O conștiință românească, în care înțelegem să se înglobeze o conștiință a valorilor, a drepturilor românești, ca și a unității românești, nu avem de prea multă vreme. Pentrucă nu un cărturar sau zece, pot „forma" această conștiință românească. Și nici disperarea și desnădejdea care ar cuprinde pe un iubitor de moșia strămoșească, când o vede încălcată sau asuprită, nu poate alcătui o „retragere în istorie" — oricât bietul Niculce Cronicarul, s'ar gândi la vremurile de glorie moldovenească. Aceasta, indiferent de împrejurările istorice, chiar numai din considerente psihologice — căci a fost oarecum de domeniul „visătorilor" și-al „cărturarilor" refugiul în trecut; iar noi, avem exemplul recent și viu al lui Eminescu care, — exponent prin formație și natură, dar și prin meseria de gazetar, al realităților românești și trăind într'o epocă de splendidă afirmare politică, poate în momentul cel mai frumos al istoriei noastre contemporane — se refugia totuși în istorie. A baza deci afirmațiuni care privesc psihologia unui popor, pe atitudini individuale — mi se pare a realiza un maximum de inexactitate istorică. Dar nu „metoda" o voim judecată, ci afirmația în ea însăși.

Iau o dată arbitrară și prematură pentru existența acelei conștiințe românești: revoluția lui Tudor Vladimirescu. Suntem la începutul secolului XIX și enumerăm: domnii pământeni, partidul cărbunarilor, unirea dela 1856, domnia lui Cuza, Independența, Regatul, afirmarea politică a României sub Carol I, Campania în Bulgaria, Intregirea Neamului. Fără nici un accident. De când apare o conștiință românească până în Iunie 1940 — timp de un secol — România merge pe o linie mereu ascendentă; câștigă toate războaiele în care se angajează, își sporește necontenit teritoriul și odată cu el, prestigiul. Nu mă extaziez în fața acestei ascensiuni pentrucă o socotesc normală, chiar dacă ar fi unică în istoria Europei. Tot unică este și prăbușirea dela gloria tracă la umilința domniei fanariote — pentru a nu socoti că înălțarea pe o culme care să măsoare adâncimea prăpastiei, este în firea lucrurilor. Cred în urcarea României pe culmi nu din considerente politice sau militare, ci din credința în dreptatea imanentă care dă armonia întregei existente.

Dar, revin: în acest secol de conștiință românească, care a fost prăbușirea, cât de mică, încât să ne oblige la o retragere în istorie?

Cu cu aceasta, trec la păcatul în fața Legiunii, care afirmă necesitatea unei conștiințe imperiale ca motiv al istoriei românești înainte de prăbușirea din Iunie 1940. Scrisul legionar din ultimii ani înainte de prigoană, mărturisește viu aceste preocupări.

Legiunea isvorăște dintr'o mare necesitate de viață românească. Cine nu concepe Legiunea ca o sete de viață, nu poate înțelege nimic. Legiunea și odată cu ea conștiința imperială românească, apare nu într'un moment de prăbușire — ci în clipa când România are cele mai întinse frontiere ale istoriei ei contemporane. Pentrucă ea nu vine să gândească istoric, ci vine să facă istorie. Să facă istorie în clipa când toți ceilalți români nu mai puteau s'o facă; motorul acțiunii politice a generațiilor precedente acesta fusese: întregirea Neamului. Odată realizată această întregire, istoria românească ajunsese la un punct mort. In clipa când nu mai există nici un ideal-forță, care să pună în mișcare Neamul, apare această sete de viață românească a Legiunea, prin care Neamul trebuia să depășească repede momentul critic de inerție, pentru a continua firul unui secol de afirmări.

Nu mai discutăm dece totuși prăbușirea s'a produs...

Remarcăm numai că această conștiință imperială nu-și are isvorul în prăpastia unei prăbușiri. De altfel, este în tradiția românească să nu-și aibe isvorul acolo. Pentrucă a cerceta istoria noastră, înseamnă a găsi un palid precursor conștiinței legionare în activitatea lui Brâncoveanu care însă, în mod normal, era limitată la sfera religioasă, a bisericei ortodoxe. De altfel, acest ortodoxism — nu prin construcții dogmatice, ci pornind dela realitățile de fapt ale Orientului — stă la baza ansamblului de argumente care justifică credința legionară.

Pe calea unei puternice afirmări a românismului, în această parte a Europei, prin Legiune — întregirea care să repete situația dela 1918 nu mai este decât o etapă. Setea de viață românească nu poate fi îndestulată cu frontiere mai mult sau mai puțin exacte... In gândul legionar, România legionară este sinonimă cu țara „ca soarele sfânt de pe cer", cu România Mare — niciuna însă sinonimă cu România dela Versailles care nu era decât oarecum întregită. România Mare depășește cu atât în sens spiritual în primul rând, dar și teritorial, ceeace alții credeau că este „mare", încât de o deplină realizare istorică a Legiunii, nici nu poate fi vorba decât în țara de imperiale viziuni.

Cu ce drept vom ajunge acolo, dar mai ales cum vom ajunge, iată ceeace vom căuta să arătăm tot în aceste pagini.

Individ și lege

In cazul problemei ce se referă la individ și lege desigur se pot găsi numeroase puncte pentru discuție, dar noi nu ne vom opri decât asupra aspectului moral al chestiunii și asupra părții care se referă la întrebarea: ce se întâmplă cu libertatea individului aflat sub lege?

Vom căuta să precizăm cei doi termeni care ne interesează — lege și libertate — ca să vedem apoi posibilitățile de împăcare.

Natura legii în general este de-a fi obiectivă, exterioară și constrângătoare individului.

Din acestea ar însemna să concludem că individul este complet strivit sub constrângerea legii și că libertatea lui este total desființată.

Să cercetăm ideea de libertate. Cuvântul de libertate în domeniul moral are mai multe sensuri: libertate cauzală, libertate de acțiune, libertate în sens de capacitate de-a putea și de-a face, precum și libertatea de-a putea alege între mai multe situații.

Noi zicem că acela este liber care lucrează și gândește conform cu natura sa proprie, nefiind determinat decât de el însuși. Liber este acela care-și desăvârșește ființa prin desfășurarea forțelor sale originale.

Orice acțiune morală presupune acești doi termeni. Termenul obiectiv și termenul subiectiv, individul și legea.

O faptă ca să fie morală trebue să izvorească din ființa întreagă și adevărată a individului, dar să se acorde cu norma generală care arată binele.

Să vedem cum este posibilă buna conlucrare între acești doi factori.

Adevărata libertate omul și-o găsește în societate. Crezând că a fi liber înseamnă a face ce vrei, omul a avut de suferit din cauza ținutei sale dezordonate.

Comunitatea aducând legea a moderat și-a limitat individul, garantându-i libertatea.

Legea este mai presus de individ, dar ea nu trebue să fie decât un cadru general în care individului să nu i se spue ce anume are de făcut, ci mai mult ca să nu facă pentru a nu deveni dăunător sieși dar mai ales comunității. Legea trebue să ceară fiecărui individ atât cât virtuțile sale proprii pot da.

Fiecare individ în cadrul legii să-și poată desăvârși adevărata lui ființă.

Idealul nostru trebue să fie ridicarea comunității prin perfecționarea fiecărui individ în parte.

Acest lucru l-a urmărit Căpitanul, să ridice țara prin educația omului ce se primește în cuib.

Valorile se realizează prin indivizi, și cu cât aceștia urcă mai sus treptele desăvârșirii cu atât legile se desființează automat, omul știind singur să-și fie lui autoritate, nemai fiind nevoie de lege.

Deaceea zicem că puterea unei comunități nu stă în mulțimea legilor ce le are ci în valoarea indivizilor ce o compun.

ANA-MARIA TOADER

Școala vieții eroice

Țelul final al neamurilor nu este viața. Ci **Invierea**-spunea căpitanul.

Năzuința de ridicare a colectivităților pe culmea înnălțimilor de ideal, introducând în istorie ideea de mântuire nu poate fi numai creația unei minți omenești ci, o revelație prin care Dumnezeu le face cunoscut oamenilor din când în când — prin iluminați — calea devărului.

Procesul sufletesc al întoarcerii omului către Dumnezeu prin colectivitatea națională, este semnul sub care, în epoca noastră, se petrece marile revoluții spirituale ce pregătesc o altă orânduire a lumii.

In această frământare se zămislesc frunțariile viitoarelor veacuri de așezare omenească.

Omul secolului trecut, individualist și ateu, și-a pierdut punctul echilibrului său sufletesc. Pentru el problema mântuirii era o chestiune care depășea nevoile lui imediate de existență. Pentru el viața avea limite precise. Nu era un mijloc ci un scop. Viața trebuia trăită. Cum? Așa cum putea să și-o aranjeze fiecare. Mijloacele puteau fi bune sau rele.

Soluția nu era totuși satisfăcătoare. Sufletul are nevoie de un sprijin. Dar sprijinul nu poate fi găsit în sfera conceptului de viață, și nici chiar în sufletul omului. Egocentrismul încă nu era o soluție.

Intoarcerea omului către Dumnezeu: Iată calea adevărată și scopul vieții. Dar omul singur nu-L mai poate afla pe Dumnezeu. Numai prin colectivitate Il poate căuta și găsi.

Prin neam îți poți numai recâștiga mântuirea sufletului.

Iată fundamentarea spirituală a legionarismului, așa cum a **văzut-o** Căpitanul, așa cum au gândit-o martirii legiunii.

Dar omul ca să-și redobândească mântuirea trebue să-și revoluționeze fundamentul existenței. Viața nu înseamnă și pregătire în vederea mântuirii. In viață te pregătești pentru ca prin moarte să învieși în veșnicie.

Pregătirea înseamnă, însă, activitatea, luptă. Și ca să lupți și să învingi trebue să fi erou. Eroismul este însăși viața, strădania de a te purifica prin luptă...

Dar, oricine poate fi erou? Oricine își poate salva mântuirea?

Firește, oricine. Pentrucă Dumnezeu a sădit în sufletul fiecărui om această **putere de luptă** prin care să învingă moartea vieții și să-și câștige **invierea**.

Dar, pentrucă omul, furat de ispitele trecătoare ale vieții, a renunțat la mântuire și-a slăbit puterea de luptă și s'a încovoiat sub apăsarea păcatelor.

Reîntoarcerea lui pe calea eroică a vieții înseamnă un efort, o răsturnare în felul lui de a fi. O reeducare în spiritul eroismului.

Căpitanul **a văzut** sumedenia păcatelor omenești care au copleșit sufletul poporului nostru. Pentru aceea a vrut ca, în primul rând, Mișcarea Legionară să fie o școală nouă. O școală a virtuților creștine reînviate. O școală a eroilor. Pe umerii lor să se ridice o nouă viață românească.

Numai în felul acesta poporul nostru își va răscumpăra vechile păcate și-și va redobândi mântuirea.

Educația eroică vine în adevăr, acum, să revoluționeze școala românească. Intreaga colectivitate națională trebue educată în spiritul nou de viață care, deschide neamului românesc poarta intrării în destin.

Istoria noastră abea acum începe.

Dumnezeu, din înalta Lui atot-bunătate, ne-a dat prilejul să ne pregătim **invierea**. Și dacă nu vom înțelege însemnătatea epocală a momentului acesta de început de istorie, vom pieri ca națiune.

POMPILIU PRECA

Niki Constantinescu „Nicadorul"

„STATUL LEGIONAR ȘI ELITELE SOCIALE"

Conferința d-lui Horia Cosmovici la Giurgiu

In sala cinematografului „Modern" din Giurgiu, a avut loc conferința d-lui Horia Cosmovici, tratând despre „Statul legionar și elitele sociale".

Intrând în subiectul conferinței, d. Horia Cosmovici arată că Statul Legionar, părăsind cuprinsul abstract al formulelor juridice, voeste să dea un conținut real acestei noțiuni. Acest conținut rezultă din frământarea istorică a poporului românesc, din nevoia de a se pune în acord sentimentul îndreptățit al unei lupte îndelungate pentru câștigarea drepturilor, cu conștiința clară, definitivă, în misiunea sa istorică. Evident, formula care să acopere în întregime manifestările de viață este în curs de elaborare. Statul își are o afirmare imediată, politică, — și în manifestările lui are uneori nevoe de o linie sinuoasă, impusă de moment.

Pentru păstrarea unității unui sentiment pe autenticitate românească și pentru desăvârșirea unor legi de conduită perfectă, — trasată de Căpitan prin viața și jertfa sa, — apare Mișcarea Legionară. Ne aflăm în regimul unei libertăți depline, fiindcă fiecare poate să vină în rândurile legionarilor, — fără nici o constrângere, — numai îndeplinind condiția unui prealabil examen de conștiință. Noi ne aflăm pe linia unui destin istoric, avem o viață proprie, misiunea permanentă de a creia generații întregi care, după noi, să ne continue sbuciumul și lupta pentru acest neam. Nu putem afirma dela început perfecțiunea. Ar fi imposibil. Intreaga noastră străduință este tocmai de a reface în fiecare suportul moral care a fost atât de neglijat până acum și a da fiecărui om posibilitatea să se regăsească din ce în ce mai puternic prin generațiile care îi urmează.

Un popor nu se poate impune prin elementele pasive, prin cele care stau alături de lina destinului. Ci prin elementele de elită eșite din corpul social. In concepția legionară nu cocnirea de interese proprii și satisfacerea nevoii de câștig, — potrivit teoriei lui Pareto, — poate ridica valorile sociale. Ci, în mod natural, se selecționează din corpul națiunii, adică din marea masă sănătoasă a țărănimii și muncitorimii, permanent legată de pământ și țară, o categorie de oameni cu anumite însușiri, pe care apoi și le cultivă. Ea devine *elita națională*, care este singura în măsură să conducă. Există așa dar anumite însușiri de virtute, supuse controlului nu pe principiul alegerii, ci pe al unor legi inspirate din puterea de consacrare, pe care fiecare elită o dă elitei următoare. Fiindcă nici principiul ereditățiii — care, biologic, este contestat, întrucât ereditatea dă exemplare uzate, — nici cel al electiunii, dovedit iluzoriu prin incapacitatea celor desemnați să aleagă, — nu pot promova adevăratele elite.

Noi legionarii de azi, ne aflăm în faza primă de manifestare, constituim elita care se afirmă, cum ne spune Căpitanul, prin lupta cu elita degenerată a regimului trecut.

Scopul nostru rămâne acesta: 1) Să ne conducem națiunea după legile neamului și 2) Să lăsăm o elită moștenitoare bazată pe principiul selecțiunii.

Noi nu am fost înțeleși de bătrâni tocmai prin acest sens nou pe care l-am dat vieții noastre: Să căutăm atingerea sublimului nu numai prin realizare individuală, ci prin trecerea mai departe, în viața copiilor noștri, a unui ideal de perfecțiune care să însemne permanenta realizare a misiunii pe care Dumnezeu a dat-o acestui popor sbuciumat.

Ca o nădejde în asprele-i încercări, Mișcarea Legionară și-a găsit în Generalul Antonescu și în Horia Sima, Comandantul ei, puterea deplină cu care să-și verifice neîncetat lupta pentru viața acestui popor.

Este nevoe, pentru a ne păstra pe linia legionară, să ne gândim la cele patru puncte fixate de Căpitan: *Credința în Dumnezeu, Increderea în misiunea noastră, Dragostea dintre noi și Cântecul*, cele patru pietre de hotar ale lumii legionare, pe care conferențiarul le lămurește cu exemple din viața celor cari s'au jertfit.

Nu ne poate nimeni înțelege, încheie conferențiarul, pentru ce poezia și cântecul legionar cuprind în ele întreaga armonie a vibrărilor noastre. Explicația ar avea-o dacă în linia de conduită legionară ar căuta comandamentele eterne, care ne dau și tăria și seninătatea în fața morții.

Căpitanul la Carmen-Sylva

Aviația în Statul Național Legionar

Cele trei rezervoare ale aviației

D. Radu Mironovici, comandant al „Bunei Vestiri" a fost numit secret. gen. al Federației aeronautice a României. Iată o veste care are o mare însemnătate pentru sburători.

Aviația într'un stat modern are o importanță capitală. In Statul Național Legionar aviația trebuie să-și capete locul de frunte pe care nu l-a ocupat sub vechile regimuri.

Cele trei părți ale aviației unui stat: aeromodelismul, sborul fără motor și pilotajul cu motor au fiecare rolul său foarte limpede trasat. Aeromodelismul este cea mai bună propagandă ce se poate face pentru aviație, sădind în sufletele copiilor dragostea de sbor, interesul pentru construcțiile aeronautice și formarea spiritului de sburător. Este „grădinița de copii" a aviației.

SBOR FARA MOTOR

Faza a doua din educația în spiritul aviatic o face sborul fără motor. Aci se formează și se descoperă însușirile pilotului, reflexele prompte și aci se sboară cu adevărat. Să nu se uite că în Germania toți piloții au fost obligați să facă sborul fără motor, chiar și cei militari. Minunea de a folosi curenții naturali pe care îi pune Dumnezeu la dispoziție a devenit azi ceva obișnuit.

Totuși acesta e sborul adevărat, sborul păsărilor, spre cer.

Dacă punem la socoteală și utilitatea practică a planorismului (un pilot planorist brevetat, are nevoe de circa 30 de sboruri în dublă comandă pentru sborul cu motor, pe când un nou venit, fără sborul fără motor, are nevoe de 90-120 sboruri; aceasta pentru a putea sbura singur), ne putem da seama și mai bine de utilitatea lui într'un stat care are nevoe de aviație.

(Suntem încă printre puținele țări în care mai există indivizi (și ce mulți sunt!) care socotesc aviația drept un mijloc modern de sinucidere. S'ar putea spulbera toate aceste prejudecăți printr'o propagandă inteligent făcută, dacă nu cu avioane cu motor, care necesită o cheltuială mare, măcar cu planoare, care ar colinda fiecare oraș dând meetinguri gratuite, la care ar veni toată lumea.

ȘCOALA ADEVARATA, SBORUL CU MOTOR

Școala adevărată și cea mai importantă însă rămâne sborul cu motor. In Statul Legionar trebuesc îndreptate multe în această direcție.

De exemplu, în primul rând, problema selecționării personalului navigant. Trebue să se dea preferință absolută planoriștilor brevetați, statul economisind timp și riscurile de accidente survenite din pane de motor fiind înlăturate prin cunoașterea sborului fără motor.

Personalul educator, instructorii și șefii de pilotaj, să nu uite niciodată că aviația nu se poate face silit.

Deaceea să ție cu multă bunăvoință față de cei ce sunt pasionați dar cari au încă defecte.

Rolul aviației militare într'un stat este cunoscut azi de toți după comunicatele de pe front.

Aviația noastră militară a fost totdeauna deasupra oricărei critici în ceiace privește personalul. Materialul a lăsat însă de dorit, distrugând vieți și slăbind moralul, care în aviație are un rol capital.

Respectând cele două rezervoare de aviatori: aeromodelismul și sborul fără motor, aviația noastră cu motor va avea curând elemente admirabile, bine pregătite, atât pentru scopuri militare cât și pentru cele pașnice, ca poșta aeriană, trafic de pasageri, etc. Iar după toate acestea va veni afirmarea prestigiului aviației noastre, care este mai important ca orice.

CORNELIU IONESCU

Pilda vine dela cei mici

și dela cei nevoiași

Către „Ajutorul Legionar"
Loco.

Noi elevii clasei VII-a a școalei primare mixte Herăstrău, ne-am gândit ca și noi din economiile ce am putut face, în două săptămâni să aducem ajutorul nostru pentru frații nenorociți ce înfăr vitregia vremurilor grele prin care trecem. Vă depunem suma de lei 113 și vă promitem a nu uita că mulți din frații noștri, poate nici pâine nu au a mânca, deci noi ne vom putea lipsi de covrigi sau bomboane și să contribuim și în viitor cu ce vom putea strânge.

LEGIUNEA ARHANGHELULUI MIHAIL
„AJUTORUL LEGIONAR"
15906
INCASAT

Trăiască România Legionară

Elevii clasei VII-a Sc. mixtă
Herăstrău.

Noi elevii clasei VII-a primară mixtă, din Herăstrău, ne-am gândit ca și noi din economiile ce am putut face, în două săptămâni să aducem ajutorul nostru pentru frații noștri nenorociți ce sufer vitregia vremurilor grele prin care trecem. Vă depun suma de lei 113 și vă promitem a nu uita că mulți din frații noștri, poate nici pâine nu au ce mânca, deci ne vom putea lipsi de covrigi și bomboane și să contribuim și în viitor cu ce vom putea strânge.

Trăiască România Legionară
Elevii cl. VII-a Șc. Mixtă
Herestrău

Camarade Comandant,
Din cât câștig zilnic ca muncitor într'o fabrică, am depus și eu astăzi la C.E.C. în contul Nr 13 al Ajutorului Legionar, suma de 250 lei pentru cei ce nu au adăpost și hrană și de care mă doare sufletul. Mă oblig prin aceasta a trimite în fiecare lună 200 lei, pentru a cu această modestă sumă să contribui și eu la îndulcirea soartei lor.
Trăiască Legiunea și Căpitanul
C. I. București.

Camarade Comandant,

Din cât câștig zilnic ca muncitor într'o fabrică, am depus și eu astăzi la C. E. C. în contul No. 13 al Ajutorului Legionar suma de 250 (două sute cinci zeci) lei pentru cei ce nu au adăpost și hrană și de care mă doare sufletul. Mă oblig prin aceasta a trimite în fiecare lună 200 (două sute) lei pentru ca cu această modestă sumă să contribui și eu la îndulcirea soartei lor.

Trăiască Legiunea și Căpitanul
C. I. București

Stricăciunile cauzate de cutremur bisericilor din judeţul Constanţa

Pagube de milioane

CONSTANŢA, 3 Dec. — In urma cutremurului din 22 Octombrie şi 10 Noembrie, clădirile avariate mai serios au fost bisericile.

Părintele Marin Rădulescu, referent economic, a fost însărcinat de P. S. episcop Gherontie să cerceteze pe teren situaţia bisericilor din regiunea sudvestică a judeţului.

Din raportul acestuia, biserica cea mai avariată este aceea din comuna Băneasa, una din bisericile cele mai frumoase ale judeţului. Cauza ar sta în faptul că la această biserică s'a lucrat timp de 30 de ani, în care interval, materialul ar fi suferit de pe urma intemperiilor. Portalurile şi ornamentaţia fiind din piatră masivă, la sdruncinătura cutremurului, s'au prăvălit imediat.

Pagubele se evaluiază la câteva milioane lei.

Din aceleaşi motive şi biserica din com. Petroşani, a avut aceiaşi soartă.

S'a dispus dărâmarea lor până în temelii.

Bisericile din com. Tufani şi Negreşti, având avarii serioase, s'a hotărît să fie închise până la repararea lor.

Stricăciuni mai neinsemnate au Voevodul Mihai, Biruinţa, Topaisar.

Preoţii acestor biserici vor amenaja până la repararea lor, saloane speciale de închinăciune.

Spectacolele Capitalei

Calendar

Miercuri 4 Decembrie

ORT.: Sfânta Martiră Barbara († 290)
CAT.: S-ta Barbara († 290).
PROT.: Barbara.
MAH: 4 Giul Kadé 1359.
Răs. soarelui 7,37. Ap. soarelui 16,35.

Teatre

STUDIO (P-ţa Amzei): „Ginerele D-lui Prefect".
REGINA MARIA (Spl. Independenţei): „Teatrul Italian".
ALHAMBRA (Str. Sft. D-tru): „Târgul sărutatului".
LIGA CULTURALĂ (Str. Schitu Măgureanu): „Lipitorile satelor".
LUPTĂ ŞI LUMINĂ (Str. Uranus): „Soacra şi nora".
SĂRINDAR (Sărindar): „Fritz şi Frantz".
COMOEDIA (Pasajul Comoedia): „Tâlharii".
SAVOY (Cal. Victoriei): „Târgul sărutatului".
TEATRUL ION VASILESCU (Pasaj. Comoedia): „Suflet candriu de papugiu".

Cinematografe

ARO (Bd. Tache Ionescu): „Inima unei Regine" cu Zarah Leander şi jurnal.
CAPITOL (Bd. Elisabeta): „Manon Lescaut".
ROXY Str. Lipscani): „Şarpele", cu Leslie Howard şi Bette Davis; şi jurnale.
REGAL (Bd. Elisabeta): „Condotierii" şi jurnal U. F. A.
A. R. P. A. (Bd. Elisabeta): „Robinson" şi jurnal.
SCALA (Bd. Tache Ionescu): „Umbra trecutului" cu Priscila Lane Jurnale de activitate.
PALAS BOULEVARD (Bd. Elisabeta): „Cei patru cavaleri" şi „Vulpea argintie".
FEMINA (Bd. Elisabeta): „Destry" cu Marlene Dietrich.
FORUM (Bd. Elisabeta): „Vreau să-mi înşel bărbatul" şi „Balalaica".
SAVOY (Cal. Victoriei): „Dragostea mea te chiamă" şi „D-l şi d-na detectivi".
BIRUINŢA (Bd. Elisabeta): „Cocoşatul dela Notre Dame" şi „Ce ştii tu ce-i soacră-mea".
ELYSÉE (Str. Doamnei): „Căpitanul Mollenard" şi Revista „Elysée Petrece".
FRANKLIN (Franklin): „Ultima noapte" şi „Oglinda vieţii".
OMNIA (Str. Schitu Măgureanu): „Pantera neagră", „Campania din Polonia" şi trupa Titi Mihăilescu.
DIANA (Griviţei): „Salvatorii Vestului şi „Gibraltar" şi artişti.
PARIS (Rahovei): „Clubul trăzniţilor" şi „Saltul mortal".
BITOLIA (Bd. Elisabeta): „Vrăjitorul din Oz" şi „S'au cunoscut şi s'au iubit".
MODEL (P-ţa Dr. Botescu): „Doi camarazi" şi „Zenobia".
MARCONI (Griviţei): „Stânca de mărgean" şi „Nevestele şirete" şi trupa M. Nedeianu şi M. Bejan.
VOLTA-BUZEŞTI (Buzeşti): „La răscruce de vânturi" şi „Strigoii plictisiţi" şi jurnal de războiu german şi italian.
LIA (Griviţei): „Sora de noapte" şi „Procesul Mariei Lafarge".
MARNA (Griviţei): „Vorbeşte-mi de dragoste", „Cei patru cavaleri" şi trupa Titi Mihăilescu.
NONI (Str. 13 Septembrie): „Comoara din insula piraţilor" (operă completă).
ALCAZAR (Rahovei): „Pygmalion", jurnal şi trei completări.
AIDA (Rahovei): „Fetiţele au crescut" şi „Călăreţii destinului".
IZBANDA (Văcăreşti): „Dincolo de ziduri" şi „Femeia care primeşte palme".
MILANO (Călăraşi): „Mi-am regăsit iubirea" şi „Luna de miere în Baly".
MIORIŢA (Cal. Moşilor): „Pygmalion" şi „Umbra lui Nick"
VICTORIA (Dudeşti): „Beau Geste" şi „Miezul nopţii".
VENUS (Dudeşti): „Dragostea mea te chiamă", „Legiunea de onoare" şi jurnal.
LIZEANU (Str. Lizeanu): „Brigada Nordului", „Bulu" şi ansamblul de reviste Georgescu-Iaşi.
ODEON (Str 11 Iunie): „Steaua din Rio" şi „Suferinţele tânărului Werther".
PACHE (Str. Mătăsari): „Vulpea argintie" şi „D-l Topper divorţează".
UNIC (Filantropiei): „Fecioara rătăcită" şi „Aproape de cer".
UNIREA (Bd. Filantropiei): „Cocoşatul dela Notre-Dame" şi „Aur şi Femei".
SPLENDID (Moşilor): „Nanette o fată din popor" şi „Drum bun Mr. Lister".
REX (Dudeşti): „Lanţuri sfărâmate" şi „Paradisul vagabonzilor"
CARMEN (Dudeşti): „Femei" şi „Shirley salvează America".
DICHIU (Str. Română): „Plăcerea nebunilor" şi „Maria Walewska".
BARCELONA (Str. Măgurele): „Vin ploile" şi „Revista Revistelor".
VOLGA (Dorobanţi): „Varieté" şi „Parada cea mare"
DACIA (Şos. Ştefan cel Mare): „Sacrificiul unei femei" şi „Invitaţia la dans".
TOMIS (Călăraşi): „Primul bal" şi „Aventurile lui Arsene Lupin".
LILLY (Şos. Giurgiului): „Razzia" şi „Trebue să mă iubeşti".
PELEŞ (Colentina): „Mister Zorro" şi „Copilaşul D-şoarei".
ILEANA (Str. Avrig): „Casa de corecţie" şi „Secretul".
FLORIDA (Bd. Ferdinand): „Ingeri cu feţe murdare" şi „Allo Jannine".
GRAND (Crângaşi): „Vestul sălbatic" şi „Stan şi Bran aviatori".
EDISON (Dudeşti): „De-aşi fi rege" şi „Bulu tigrul alb" şi filmul în relief.

Concertul simfonic solemn de Joi seara

Concertul simfonic solemn, organizat de ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, în amintirea tragicei nopţi de 29-30 Noembrie, va avea loc Joi 5 Decembrie, orele 9 seara, în sala „ARO".

Programul concertului, executat de orchestra „Filarmonica", cu concursul corurilor „Academiei Regale de muzică" şi Operei Române, sub conducerea d-lui Nicolae Brânzeu, se va deschide cu „Cântecul bradului", cântecul care însoţeşte frumosul ritual românesc al înmormântării unui tânăr.

Restul programului este compus în întregime din opere româneşti de caracter eroic şi solemn:

1. Cântecul bradului, cântec popular ritual pentru moartea unui tânăr, armonizat pentru cor şi orchestră de N. Brânzeu.

2. Uvertură solemnă, N. Agărbiceanu.

3. Procesional, pentru cor şi orchestră, Paul Jelescu.

4. Cantata, pentru cor şi orchestră, N. Brânzeu.

5. Plaiuri legendare, poem simfonic, Al. Zirra.

6. Simfonia I-a, în Mi Major, Dim. Cuclin.

Ţinuta de seară, obligatorie. Pentru legionari: cămaşe verde.

A cincea cantină legionară s'a inaugurat la Constanţa

„Ajutorul legionar" din localitate a înfiinţat până în prezent trei cantine: una la sediul legionar din str. Călăraşi, a doua pe str. Carol, alături de redacţia ziarului legionar „Biruitorii", iar a treia în port, în localul Căminului muncitoresc.

Odată însă cu activitatea aceasta a luat fiinţă şi un comitet de iniţiativă pentru deschiderea de alte cantine legionare pentru nevoiaşi, comitet prezidat de camarazii **Ovidiu Popescu**, preşedintele băncii federale „Constanţa" şi **V. V. Botea**, ajutor de primar al municipiului.

Ca fond de subsistenţă pentru aceste cantine, s'a realizat până în prezent suma de 600.000 lei din care să se suporte eventualele pierderi ce ar rezulta prin darea mesei la muncitori cu preţuri sub cost, cantinele urmând să funcţioneze cel puţin şase luni.

Comitetul a deschis până acum două cantine. Ultima a fost inaugurată Duminica trecută, în cartierul Chiilei.

Trebue să precizăm că la această acţiune constructivă şi creştinească au dat un aport însemnat toate unităţile cooperatiste din raza băncii federale „Constanţa".

In cursul săptămânii viitoare, urmează a se înfiinţa şi celelalte două cantine prevăzute în activitatea acestui comitet.

Sportul românesc

Obligativitatea înnotului în şcoli

Şcoli de instructori.

Construirea de noui bazine şi cursuri teoretice la iarnă

La Directoratul sporturilor nautice se lucrează intens la organizare

La Directoratul sporturilor nautice se lucrează intens la planul de reorganizare pe baze cu totul noui şi în spirit legionar.

In curând se va elabora un întreg program de lucru care va fi pus în aplicare chiar în cursul primăverii anului viitor, program care — după cum suntem informaţi — cuprinde o serie întreagă de proecte de cea mai mare importanţă pentru „nautice".

Se proectează în primul rând — aceasta pentru o cât mai masivă propagare a sporturilor nautice — obţinerea obligativităţii înnotului în şcoli. Aceasta pe lângă o vastă activitate de propagandă în mijlocul tineretului. La acest capitol figurează încurajarea elementului tânăr pe cât va fi posibil mai mult ca orice.

Şi cum pentru aceasta va fi nevoie de cât mai mulţi instructori, Directoratul va înfiinţa şcoli pentru formarea acestor elemente.

Deasemenea, construirea de bazine este o chestiune în directă legătură cu ridicarea elementelor tinere şi conducerea va face tot posibilul ca noui bazine să apară în cursul anului viitor.

In sfârşit, programul de lucru, de realizări, cuprinde şi editarea unui curs de înnot, cum şi înfiinţarea unor cursuri teoretice care să aibe loc în timpul iernii.

Toate acestea sunt proecte pe care conducerea Directoratului le va duce la realizare în timpul cel mai scurt.

Schimbare la faţă

Rândurile acestea sunt primele cari văd lumina tiparului după un răstimp de aproape trei ani.

Câte nu s'au schimbat de atunci?!..

Nu-l mai întâlneşti la tot pasul pe cinicii cari te întâmpinau cu vaşnicul lor zâmbet dispreţuitor întipărit pe buze, ori de câte ori „îndrăsneai" să îndemni pe conducătorii sportivi de atunci, să înfăptuiască naţionalizarea echipelor de sub controlul lor.

Nu mai auzi spunându-ţi-se că românizarea echipelor de club sau a formaţiunilor naţionale este o aberaţie.

Nu mai te loveşti de oficiali care să-ţi declare pe faţă că utilizarea numelor cu rezonanţă străină este o necesitate absolută.

Au renunţat să mai fluture în public, dragostea lor nețărmurită pentru străinii de neam cu cari împânziseră sportul românesc; nu pentru că au fost pătrunşi de imperativul vremii, ci pentru că vechii conducători au fost înlocuiţi cu alţii noui, încrezători în forţele acestui neam vânjos, pe care-l vor duce pe culmile senine ale victoriilor.

Avalanşa prefacerilor s'a revărsat şi peste obiditul sport românesc.

Dea Domnul ca munca românească a nouilor conducători sportivi, să fie plină de spor.

P. MANOLESCU

DIN TOATE CATE CEVA...

Nu mai există impozitul comunal pe spectacolele sportive

IN CURSUL UNEI AUDIENŢE LA D. VÂNTU, PRIMARUL GENERAL AL CAPITALEI, CAMARADUL MANOLE STROICI — ŞEFUL SPORTULUI ROMÂNESC — ŞI CAMARADUL MIRCEA POP — SECRETARUL GENERAL O. S. R. — AU OBŢINUT PENTRU SPORTUL ROMÂNESC SCUTIREA DE IMPOZITUL COMUNAL DE 2%, CARE SE PERCEPEA PÂNĂ ACUM LA TOATE MANIFESTĂRILE SPORTIVE.

Un nou patinoar în Capitală

Din informaţiile culese la cei în drept, reiese că Directoratul sporturilor de iarnă proectează — cu mari şanse de realizare — construirea unui patinoar modern în Capitală. Lucrările urmează să înceapă la vară, construcţia costând aproximativ cinci milioane lei.

Bogat program internaţional pentru hockey

In sezonul acesta, hockeyul românesc va avea o bogată, chiar excepţională activitate internaţională.

Directoratul de specialitate a dus tratative pentru perfectare de jocuri şi se pare că a ajuns la rezultate peste aşteptări.

Iată cum se prezintă acest program:

20-21 Decembrie: România—Slovacia la Bucureşti, cu revanşa în Slovacia la începutul lunei Ianuarie.

Intre 10 şi 15 Ianuarie: România—Jugoslavia la Bucureşti.

20 Ianuarie: vizita unei selecţionate germane la Bucureşti.

27 Ianuarie: România—Elveţia la Bucureşti.

Dela 5 Februarie, echipa Capitalei va juca la Belgrad, Zagreb, Klagenfurth şi va participa la Cupa de aur a oraşului Arosa (Elveţia), ***iar dela 18 Februarie, echipa naţională va lua parte la turneul internaţional de la Garmisch - Portenkirchen.***

Jean Kreitz la Bucureşti în Ianuarie?

ACELAŞ ORGANIZATOR CARE REGIZEAZA LA 21 DECEMBRIE IN CAPITALA PRIMA GALA PROFESIONISTA — CU LUCIAN POPESCU — SANDU ION IN VEDETA — INTENŢIONEAZA CA LA 15 IANUARIE, DACA NU VA FI POSIBILA ORGANIZAREA CAMPIONATULUI NAŢIONAL LA TOATE CATEGORIILE, SA PUNA PE PICIOARE REVANŞA ILIE PETRESCU—JEAN KREITZ

DEASEMENEA ACELAŞ ORGANIZATOR ARE IN PROECT O A TREIA GALA, LA 1 FEBRUARIE, CU CONCURSUL UNUI CAMPION ITALIAN.

Subvenţii pentru sportul universitar

Organizarea Sportului românesc a acordat un prim ajutor de 100 mii lei Directoratului sportului universitar.

In cursul acestei săptămâni, d. O. Creţianu, directorul, va face o călătorie în provincie, în centrele universitare pentru a lua contact cu conducătorii studenţimii şi pentru a vedea care sunt posibilităţile de organizare a sportului.

F. C. Rapid va rămâne totuşi un club independent?

Da... dacă va găsi un comitet care să-i asigure un „fond de rezistenţă" şi se pare că lucrul nu e imposibil

Proectul ca F. C. Rapid să devină iar „C. F. R." şi să fie o grupare 100 la sută feroviară e cunoscut.

El a produs cea mai mare surprindere în rândurile sportivilor şi a fost comentat în cele mai variate moduri, de acest eveniment fiind legată chiar plecarea lui Şipos şi a lui Baratky.

Lucrurile s'au limpezit şi, când s'a cunoscut adevăratul aspect al „ceferizării" s'a văzut că aceasta nu înseamnă pentru Rapid o diminuare a valorii tehnice. Nici Şipos, nici Baratky şi niciun alt jucător nu au plecat şi probabil nici nu vor pleca.

Se pare însă că „ceferizarea" nu este o soluţie complet fericită. In orice caz, gruparea caută şi o alta. Nu este de aceea exclus ca F. C. Rapid să continue a rămâne ceeace este, un club profesionist.

Pentru ca proectul acesta să poată fi realizat, e nevoe însă de un comitet, care să garanteze un „fond de rezistenţă".

Rapid e în căutarea lui. Dacă el va putea fi găsit, Rapid va evita „ceferizarea".

Dar va fi găsit un asemenea comitet? Se pare — după primele tatonări — că lucrul nu este chiar atât de imposibil.

„Nu! Nu mai plec..." desminte Bogdan,

al cărui vis secret e azi să plece în insula Java

„NU! NU MAI PLEC!..."

Ceva ciudat. A trecut un an şi Bogdan nu a plecat încă din ţară.

Evident, este o stare cu totul excepţională. Războiul şi urmările lui a închis drumul pentru cei cu dorinţa unor aventuri europene.

Pentru Bogdan aceasta nu era desigur de o importanţă chiar atât de mare. Pe glob mai există ţări, cari nu cunosc încă războiul şi footbalul nu se joacă numai pe peninsula aceasta neastâmpărată.

Şi cum pentru Bogdan latitudinea şi longitudinea nu au însemnat niciodată probleme serioase, evaluarea nu a fost împiedicată de războiu.

Cauza trebue să fie alta. Şi mai serioasă.

Statornicia arătată de Bogdan nu a fost acceptată de toată lumea.

Unele ziare de specialitate sau nu au anunţat că Bogdan va pleca din nou. Ceva cu totul normal. Plecările acestea sunt încă socotite de unii ca evenimente fixe în footballul românesc.

Şi totuşi Bogdan nu pleacă.

Cel puţin aşa a declarat el.

„Nu! Nu mai plec". Sunt un om însurat şi am luat de curând un serviciu la C. F. R., la care nu vreau să renunţ."

Se poate ceva mai categoric decât aceasta? — Nu, desigur.

Şi am fi crezut la fel dacă unul din bunii prieteni ai lui nu ne-ar fi destăinuit ultimul vis al lui Bogdan: o evadare în Iava.

Nu se poate spune că Bogdan nu are imaginaţie şi nu cunoaşte geografie.

STEINBACH NU ACEPTA OFERTA DE ANTRENOR, CARE I-A VENIT DE LA BERLIN

„Aşi vrea să plec dar sunt legat de atâtea lucruri aici încât mi-e aproape imposibil să acept invitaţia..."

Petre Steinbach a fost chemat ca antrenor de o echipă berlineză.

Oferta este destul de ispititoare şi oricare antrenor, în locul lui ar fi acceptat-o imediat. Steinbach nu se grăbeşte însă şi e probabil că nici nu o va accepta. Footballul nostru nu va pierde aşa dar, pe unul din cei mai competenţi antrenori ai săi.

Cel puţin aşa reese din declaraţia lui Steinbach.

„Aş pleca, dar sunt legat de atâtea lucruri aici încât mi-e aproape imposibil să accept invitaţia, deşi renunţ în felul acesta la o situaţie excepţională. Aş vrea totuşi să lucrez în România, unde cred că aşi putea da rezultate tot atât de bune, ca oriunde în altă parte".

*

Fără a fi prea categorice, declaraţiile lui Steinbach permit totuşi optimismul.

Să sperăm că acela, care a „construit" actuala echipă campioană a României şi a făcut una din cele mai bune echipe de juniori din Capitală: Olympia, nu va pleca în străinătate.

Ar fi păcat ca într'un moment, în care nivelul technic al footballului nostru este atât de scăzut, să pierdem pe cel mai bun antrenor al ţării.

Se cuplează? Nu se cuplează?

Sau jocul Venus - Mica se va disputa dimineaţa, iar Rapid-„U" după masă?

Vineri şi Duminică se va consuma ultima etapă a Diviziei Naţionale A. Este ultima etapă plină, adică se dispută şase matchuri, pentrucă mai sunt trei jocuri restanţe, care vor avea loc la 15 şi 22 Decembrie.

Programul acestor jocuri este următorul:

6 Decembrie

Ploeşti: F. C. Ploeşti—Universitatea.

8 Decembrie

Bucureşti: Rapid—Universitatea.
Bucureşti: Venus—Mica.
Ploeşti: F. C. Ploeşti—Sp. Studenţesc.
Arad: Gloria—Ripensia.
Brăila: F. C. Brăila—Gloria C.F.R.
Reşiţa: U. D. R.—F. C. Craiova.

In ce priveşte matchurile dela Bucureşti nu s'a luat nicio hotărâre. Venus a tratat cu Mica pentruca jocul să se dispute la Brad, dar nu s'a ajuns la un acord din punct de vedere financiar, astfel că partida va avea loc tot în Capitală. Şi e probabil atunci ca matchul să formeze un program cuplat cu Rapid—Universitatea pe arena Venus sau în Giuleşti.. Dar tot atât de probabil este ca matchul Venus—Mica să se dispute dimineaţa la Venus, iar Rapid—„U", după masă în Giuleşti

Atletismul, tirul şi nataţia obligatorii în şcoli?

După cum suntem informaţi din sursă sigură, se ventilează ideia obligativităţii unora din sporturi în şcoli.

Este vorba de atletism, tir şi nataţie, sporturi de mare utilitate naţională.

ECONOMIA NAȚIONALA

Instituția comisarilor

Regimul Legionar a adus în economia națională o instituție nouă, pe aceea a comisarilor. Putem marca apariția acestei instituții cu sfârșitul lui Septemvrie, pentru instituirea unor inspectori de control pe lângă intreprinderile ungurești, sau cea pentru instituirea comisarilor de românizare au fost formulate abia la inceputul lui Octomvrie.

Au fost numiți întâi comisarii speciali de pe lângă intreprinderile petrolifere, ca un surplus de măsuri la legea din Iulie, pentru nominalizarea acțiunilor acestor intreprinderi.

A venit apoi legea pentru instituirea inspectorilor de control, lege care, în fond, nu este decât traducerea unei legi asemănătoare din Ungaria, care se adresa intreprinderilor românești din Ardealul răpit. Insuși numele de „inspector de control" a fost tradus pentru ca riposta noastră să fie identică.

Insfârșit, instituția comisarilor de românizare n'a întârziat să fie consacrată printr'un text de lege.

Toate aceste trei categorii de comisari — cum bine a fost generalizată noțiunea în vorbirea de toate zilele — nu se disting în esență decât prin aceea că sunt fixate în 3 texte de lege diferite. A scărmăna și pureca însă cele 3 legi, pentru a găsi deosebiri între cele 3 categoii de comisari este o greșală, care — dacă se practică — se datorește spiritului învechit normativist în concepția de drept, care poate fi socotit azi și la noi, ca și în celelalte State totalitare, de domeniul trecutului, având numai o valoare istorico-teoretică.

Este aici unul din cele mai bune exemple că legea nu creează, ci că, dimpotrivă, este minoră față de anumite instituțiuni, față de anumite „ordini concrete", cum le numește profesorul nostru Carl Schmitt.

Există, fără putință de tăgadă, o instituție a comisarilor. Iar noi gândim instituțional iar nu formal, normativist.

Că această instituție a comisarilor este antisemită, anti-ungurească, anti-engleză sau anti-masonică, puțin interesează, pentrucă ea este și trebue să fie în primul rând o instituție pro România, pentru rasa și elementul autohton românesc.

Cele 3 legi susmenționate, sunt, cum e și firesc, neîndestulătoare, în preciziunile ce aduc, față de conținutul noțiunii acestei instituții, chiar dacă am vrea ca ele să se completeze reciproc.

Aceasta din punct de vedere juridic, căci legile trebuesc gândite, în Statul Legionar, instituțional iar nu normativist.

Din punct de vedere economic, instituția comisarilor corsepunde concepției totalitare asupra dreptului de proprietate în genere, precum și asupra concepției totalitare de capital, muncă, beneficiu, salariu, produs ș. a. m. d., căci în Statul Legionar proprietatea ca și celelalte noțiuni din economia politică clasică au o semnificație nouă. Intervine elementul Națiune, prin prisma căreia trebuesc privite și noțiunile respective și intreprinderile și oamenii.

Bunurile, intreprinderile, beneficiile, capitalul nu sunt numai ale individului — și sunt ale acestuia în măsura în care îndeplinesc efectiv o funcție socială, deci în măsura în care individul se pune în slujba colectivității, — ci sunt și ale Națiunii, ale colectivității, în mijlocul căreia individul trăește, produce, creează și se desvoltă.

Puterea de producție a individului sau a oricărei intreprinderi, însemnează, implicit puterea de producție a Națiunii.

Creația individului este creație pentru Națiune.

Desvoltarea și prosperitatea individului corespunde cu desvoltarea și prosperitatea colectivității.

Comisarii mărturisesc prezența Națiunii în intreprinderea privată. Ei sunt elementul de legătură, de control și de îndrumare între individ și colectivitate. Ei trebue să lucreze în acest spirit și cine dintre comisari, indiferent de categoria din care face parte, lucrează numai cu legea în mână și își circumscrie activitatea în raport cu paragrafele legii, nu numai că greșește, dar ignoră cu desăvârșire instituția pe care o reprezintă.

Cine dintre intreprinzători, indiferent de naționalitate, de origină etnică sau de religie, se simte jenat de prezența unui comisar, comite un act de sabotaj economic împotriva colectivității în care trăește și în care are pretenția să se desvolte.

Dacă azi comisarii de românizare au rolul de a curăți intreprinderile de evrei, nu trebue să se uite că aceasta devine trecător prin epuizarea obiectivului urmărit și că ceeace este permanent la un comisar, este legătura pe care o face între intreprindere, chiar dacă este complet arianizată, și Națiune.

Dacă nu s'a legiferat încă trădarea economică, deși ea există, — atunci când ca celulă economică a colectivității dezertezi dela datoria ta față de aceasta — însemnează că legea a fost neputincioasă.

O trădare economică, însă există. In Germania ea se numește Wirtschaftsverrat.

GEO TAȘCA

Noui prețuri pentru toate medicamentele specializate

Eftinirea acestor produse. Decizia ministerului coordonării

Ministerul coordonării a dat o decizie prin care se stabilesc noile prețuri pentru toate medicamentele specializate.

Prin noua decizie a ministerului Coordonării s'au luat două măsuri principale:

1. S'au anulat toate sporurile aprobate dela 22 Aprilie și până astăzi, pe baza „suplimentelor la taxa oficială".

2. La prețurile fixate prin decizia Ministerială din 22 Aprilie s'au admis numai prețurile la depozitari ca valabile, acordându-se un plus de 30% total, până când articolele ajung în mâinile publicului. (Spre exemplu: un articol la prețul de 100 lei la depozitar, sau fabricant, se va vinde publicului cu maximum 130 lei).

EFTENIREA PRODUSELOR

Măsura ministerului coordonării de a se eftenii medicamentele specializate, aduce o nouă ușurare pentru imensa masă a populației care era silită să plătească pentru asemenea produse, prețuri cu câștiguri de 50—100 și peste 1000.

Este vorba de sănătatea publică și cu atât mai mult se cuvenea omenie din partea celor ce au speculat în asemenea condițiuni oamenii în suferință.

Prin noua decizie a Minsterului Coordonării s'a pus capăt acestei nemaipomenite specule, iar eventualitatea încadrărei infractorilor în legea contra sabotajului, este cel mai energic eveniment dat celor ce ar încerca să continue vechiul sistem.

DECIZIA MINISTERULUI COORDONARII

ART. 1. — Se anulează toate sporurile de prețuri acordate la medicamentele specializate cu începere dela 22 Aprilie 1940 și până în prezent.

ART. 2. — Rămân neschimbate prețurile tuturor medicamentelor specializate prevăzute în coloana I-a din taxa oficială a specialităților farmaceutice autorizate, publicată la 22 Aprilie 1940.

ART. 3. — Prețurile de detaliu se vor fixa adăogându-se 30% la prețurile prevăzute în articolul II al acestei deciziuni.

Noulle prețuri pentru public vor fi clar semnate sau tipărite pe fiecare ambalaj.

ART. 4. — Fabricele de medicamente din țară și importatorii reprezentanți au obligația să vândă aceste specialități farmaceutice, în afară de depozite și direct farmaciilor și drogheriilor, la prețurile arătate la art. 2.

ART. 5. — In viitor, orice modificare a prețurilor medicamentelor specializate se va face pe cale de decizie de către Ministerul Coordonării și al Statului Major Economic, în urma avizului dat de către Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale.

In aceleași condițiuni se vor fixa și prețurile noui pentru medicamentele specializate aprobate de Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, după 22 Aprilie 1940. Prețurile vechi fixate pentru aceste medicamente vor fi revizuite până în 15 zile dela publicarea prezentei deciziuni.

ART. 6. — Prezenta decizie intră în vigoare după 15 zile dela publicarea ei în Monitorul Oficial.

ART. 7. — Controlul prețurilor stabilite prin această decizie se va face de organele Ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale.

ART. 8. — Abaterile dela prevederile dispozițiunilor prezentei deciziuni se vor sancționa după legea sabotajului din 1 Noembrie 1940, publicată în Monitorul Oficial Nr. 256 din 1940.

Noul preț al grâului

Pentru asigurarea consumului intern de pâine, precum și pentru a se înlătura orice încercări de specula cu acest articol de primă necesitate, ministerul coordonării și statului major economic a fixat un preț remunerator pentru producătorul agricol, la 85 mii lei vagonul, baza 74 kgr. greutate hectolitrică cu 3 la sută corpuri străine. Acest preț a fost acceptat ca unul ce corespunde cheltuelilor de producție, câștigului producătorului și intereselor statului.

Mișcări în personalul ministerului Agriculturii și Domeniilor

Prin decize ministerială s'a dispus următoarele:

D-l Inginer Agronom Mărouță Constantin, Șef al Stațiunei Genologice Drăgășani-Vâlcea, pendinte de Institutul de Cercetări Agronomice al României, se transferă în interes de serviciu și se însărcinează pe data de 25 Septembrie 1940 cu conducerea Direcțiunei Viticulturii și Horticulturii, rectificându-se Decizia Ministerială No. 27056 din 26 Septembrie 1940.

Delegațiunea de atribuțiuni dată prin Decizia Ministerială No. 17337 din 6 Iulie 1940 reînoită prin Deciziunea Ministerială No. 26527 din 23 Septembrie 1940, d-lui Theodor Mândru, Inginer Agronom Consilier, încetează pe data prezentei Deciziuni, D-sa rămânând cu conducerea Oficiului Central pentru Valorificarea Grâului.

Prin Decizia Ministerială No. 32992 din 29 Noembrie 1940 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, s'a dispus următoarele:

Tot inventarul mobil (bibliotecă, aparate, instrumente, etc.) și imobil aparținând Secției de Piscicultură, Stațiunilor de Piscicultură Făgăraș și Tarcău din Institutul Național Zootehnic; Serviciul de Hidrobiologie și Piscicultură, Institutul Biocoenografic dela Constanța, Laboratorului de Pescărie dela Tulcea, Eleșteelor dela Nucet-Dâmbovița din Direcțiunea Comercială a Pescăriilor; Subsecției de Piscicultură, Eleșteului Fermei Moara Domnească din Institutul de Cercetări Agronomice, Serviciului Pescuitului în apele de munte din Direcțiunea Vânătoarei, trece pe data prezentei Deciziuni, în patrimoniul Institutului de Pescărie și Piscicultură.

Prin Decizia Ministerială No. 32993 din 29 Noembrie 1940 s'a dispus următoarele:

D-l Dr. G. Dinulescu Șeful Secției de piscicultură din Institutul Național Zootehnic, se deleagă pe data prezentei Deciziuni Director tehnic al Institutului de Pescărie și Piscicultură.

Un nou acord comercial și de plăți între România și Finlanda

Eri la amiază s'a semnat noul acord comercial de plăți între România și Finlanda, prin care s'au reglementat schimburile și operațiile de plăți pe baze noi.

S'au stabilit contigentele de schimb de mărfuri, iar raportul între marca finlandeză și leul nostru, a fost stabilit la 2.50 lei pentru 1 mară finlandeză.

Din partea ministerului economiei naționale a semnat d. subsecretar de stat Petra, iar din partea guvernului finlandez, d. Bruno Kiwi Koski, ministrul Finlandei la București.

Noulle acorduri vor intra în vigoare imediat după ratificarea lor, de către cele două guverne.

Produse românești cerute în străinătate

Direcțiunea încurajării exportului a primit următoarele cereri pentru produsele românești, mai jos notate:

Bulgaria: mașini agricole, mașini de treerat (6414); Finlanda: cereale și turte oleaginoase, fructe și eventual alte articole (6064); Germania: păsări vii și tăiate, ouă, pene și fulgi (6400); Germania: acetona (6348); Italia: cereale, uleiuri minerale, ceresină, celuloză (6239); Protectorat: usturoi, 5—10 vag. fasole soia sau făină de soia (6431); Suedia: uleiuri minerale, grăsimi vegetale, vaselină, vax, acetonă, materii disolvante, produse chimice (6065); Turcia: olane, țigle, fibro-ciment, tuburi de gresie „Ruberoid", ciment (6427).

Interesații se pot adresa ministerului economiei naționale, direcțiunea încurajării exportului, București, calea Victoriei 133, etaj V.

Axa și solidaritatea economică continentală

Dat fiindcă, conducerea politică și militară a puterilor Axei se găsește în mâinile conducătorilor statelor ei, orice posibilitate de conflict fiind exclusă, Führerul și Ducele găsesc că a sosit timpul să se pregătească calea solidarității economice europene conform țelului deja stabilit. Faptul că și în acest domeniu nu există rivalități după cum nu există nici în domeniul politic și militar, ci numai o unanimă chezășie, unul pentru altul, ne face să constatăm că există și o Axă economică, eficace de altfel a dovedit-o și conlucrarea economică de până acum.

Cu toate acestea, conlucrarea comună a două popoare — chiar dacă scopul a fost stabilit absolut la fel — cere până în cele mai mici amănunte pregătiri energice și consfătuiri permanente chiar și în stadiul de desvoltare spre deosebire de domeniul politic și militar; unde sunt fundamente tari, pe cari poți conta și pe cari le poți utiliza în economie, bazele trebue să rămână schimbate, spațiul de activitate mai mare, pentrucă eventuala desvoltare zilnică să nu fie împiedicată, mai ales că ea ne poate servi surprize neașteptate. Exemplul l-am avut în revoluțiile industriei chimice. La toate acestea se mai adaugă și inițiativa particulară care în economie joacă un rol ce nu trebue ignorat.

Prin urmare misiunea celor două națiuni mari cere ca noua așezare a Europei să fie pusă în funcție cu succes imediat după războiu a ține piept asaltului ce va veni din partea economiei extraeuropene ce astăzi lâncezește. Se cere deci ca planul general pentru noua ordine europeană să nu stea numai la dispoziție când ultima bombă va cădea, ci atunci și solidaritatea europeană să existe deja, ca un factor neclintit care să nu poată fi răsturnat de nici un curent concurent chiar dacă ar fi încă odată așa de tare.

Relațiile germano-italiene trebue să arate că lumea nu mai are de-aface cu „dolce far niente" ale Italiei dinainte de Mussolini. Italia n'a câștigat numai bătălia cerealelor și de exemplu producția sa de grâu a mărit-o dela o medie de 48 mil. quintale din anii 1920/24 la mai mult de 80 mil. quintale între 1937 și 1939, ci sub economia de autarhie la care a fost constrânsă s'a și industrializat într'un fel oarecare, încât după terminarea conjuncturii de înarmare a ajuns ca să și exporte. Numai dacă aceste chestiuni, cari pot și trebue să fie analizate în mii de amănunte, vor fi astfel ordonate încât solidaritatea camaraderească—de care au dat dovadă politicește și militărește Germania și Italia — să fie asigurată și pe terenul economic, atunci supremul țel al celor două popoare poate fi atins fără ca din aceasta să rezulte reacțiuni periculoase. O mai bună stare socială a poporului german și italian într'o Europă a cărei prietenie să fie căutată de toată lumea, și nu într'o Europă despre care se credea că trebue desmembrată pentrucă putea fi stăpânită.

Când oare se va organiza și în restul Europei economia după principii ideale și sănătoase?

Noul sindic al Bursei din București

D. D-trn I. Cocorăscu, mijlocitor oficial, a fost delegat a îndeplini funcția de sindic al Bursei din București.

Inscrierile în registrul exportatorilor

Ministerul economiei naționale, direcțiunea încurajări exportului (fost Institutul Național de Export) Calea Victoriei Nr. 133 (etaj V) aduce la cunoștința firmelor exportatoare și producătorilor pentru export, înscriși în registrul oficial al exporturilor, că în conformitate cu art. 47 al. 5 din legea pentru organizarea asociațiilor de exportatori și producători pentru export publicată în monitorul oficial No. 7 din 9 Ianuarie 1938, urmează să comunice ministerului, intențiunea de a continua și anul viitor comerțul de export, cerând a fi menționați în registru, sau, în caz de încetarea comerțului să ceară radierea. Această reînscriere se va face și de către firmele cari au fost înscrise pe la sfârșitul anului în curs.

Pentru ușurarea lucrărilor firmele exportatorilor vor menționa în cerere, numărul sub care sunt înscrise.

La cerere se va atașa un tablou al exporturilor făcute în cursul anilor 1939 și 1940. Acest tablou va conține: numărul art. vam.; denumirea mărfii; cantitatea; valoarea și țara de destinație.

Cererile timbrate conform legii vor fi depuse spre înregistrare la arhiva numitei direcțiuni până în ziua de 31 Decembrie a. c. inclusiv ora 13.

Puterea financiară a Reichului

Finanțarea războiului din venituri

Bazați pe experiențele războiului trecut, adversarii eRichului își puseseră speranța în victoria finală, mai cu seamă printr'o apropiată prăbușire financiară. Una din afirmațiunile cele mai cu greutate cu care puterile apusene obișnuiau să-și motiveze pretinsa siguranță de izbândă, era aceea a superiorității uriașe a puterii de finanțare engleze. iE erau convinși de fapt, că Anglia cea bogată în finanțarea războiului, față de Germania cea săracă în capitaluri, era cu mult înainte. Cât de mult era înrădăcinată această părere se vede și azi în utopiile, ce unii visează de a continua războiul contra puterilor Axei și după ce Anglia va fi pierdut insulele britanice. Tocmai acuma explicările date de secretarul de stat eRinhardt, despre puterea financiară a Reichului poate să fie de un interes foarte mare. Aceste explicări caracterizează finanțarea germană de război ca o finanțare din venitul poporului, adică din veniturile tuturor persoanelor naturale și juridice ca salarii, lefuri, întreținerea familiilor soldaților, pensii, dobânzi și câștiguri din întreprinderi.

Despre ce este vorba, este limitarea folositoare a posibilităților de întrebuințare ale venitului, astfel încât statul să ia iarăși parte, sub formă de impozite la venitul poporului, care este trebuincioasă la finanțarea războiului. Se știe cum se obține acest scop. eP lângă limitarea naturală a acoperirii nevoilor particulare economice în consumarea de alimente, băuturi, îmbrăcăminte etc. restrângerea cumpărării, garantează că în acest sector să nu se activeze mai mult decât este nevoie. Ori cu cât venitul total al poporului este mai mare, cu atât partea care se cuvine statului sub forma de impozit, va fi mai mare, respectivă partea care poate fi folosită la formarea de avere și care față de posibilitățile de restrângere pot fi felurite mai mult sau mai puțin la finanțarea eRichului. Precum se vede, partea principală etse ca venitul poporului să nu dea înapoi. Acest lucru s'ar întâmpla când s'ar lucra mai puțin, un caz care până acum nu s'a întâmplat și nici nu se va întâmpla.

VENITURILE PROVENITE DIN IMPOZITE, IN CONTINUĂ CREȘTERE

Din cifrele încasării impozitelor pe primele luni ale anului bugetar 1940 față de aceleași luni din 1939, se vede că încasările impozitelor sunt în creștere. Astfel impozitele pe venit, în primele patru luni din 1940 au fost de 1,50 miliarde RM. față de 1,43 miliarde RM. din 1939, impozitele pe salarii pe aceiași epocă 935 milioane RM. față de 877 milioane RM. Incasările din impozitele pe tutun se urcă la 441 față de 355 milioane RM. acela pe zahăr 153 față de 132 milioane RM.! Suplimentele de război mai cu seamă au adus în prima treime a anului bugetar 1940, 1249,7 mil. RM. Incasarea totală a impozitelor s'a urcat la 8171,2 mil. RM., astfel că pe tot anul bugetar se poate conta cel puțin pe 25 miliarde R.M. față de 23,6 miliarde R.M. în anul bugetar 1939.

Aceste cifre dovedesc cel mai bine puterea financiară ale Germaniei Mari și exactitatea metodei este de a finanța războiul din venitul poporului, adică din mână. Expresia acestei puteri de finanțare este și că Reichul poate renunța la surplusul de venit din impozite. Și cu drept se mai accentuează că și sporirea datoriilor Reichului se mențin în granițe suportabile și că ținând seama de mărirea și puterea de randament a economiei politice și aci mai este o latitudine considerabilă în sus. Finanțarea de război u din venit s'a dovedit ca bună. Aceasta este rezultatul care se poate trage acuma după un an de război.

Statul a luat în posesie toate conductele ce servesc la transportul petrolului

Monitorul Oficial de azi publică decretul lege prin care se extinde monopolul statului asupra conductelor petrolifere.

Decretul prevede că monopolul specificat în art. 205 din legea minelor se extinde în sensul că, numai Statul are dreptul de a înființa și exploata conducte pentru transportul de petrol brut (țițeiu) și de orice hidrocarburi lichide dela schelele de petrol la stațiunile de înmagazinare, la stațiunile de încărcare sau la rafinării.

Astfel trec în patrimoniul Statului, pe data publicării prezentului decret lege, toate conductele ce servesc la transportul petrolului brut (țiței) și al oricăror hidrocarburi lichide, dela schelele de petrol la stațiunile de înmagazinare, la stațiunile de încărcare sau la rafinării.

Trec deasemenea în patrimoniul Statului, pe aceiași dată și toate stațiunile de pompe, parcurile de rezervoare, instalațiunile, imobilele, materialele și sculele, necesare funcționării normale a conductelor mai sus arătate.

Dela data luării în posesiune a acestor bunuri, Statul se substitue foștilor proprietari în toate contractele de arendarea terenurilor pe cari conductele, rezervoarele, pompele, etc., se găsesc instalate.

Statul, prin ministerul Economiei Naționale, poate revizui clauzele contractelor considerate de el ca oneroase. Celor ce nu vor accepta condițiunile oferite de Stat, li se vor aplica dispozițiunile legii minelor.

Sunt opozabile Statului toate contractele de transport prin conducte, având dată certă anterioară datei de 1 Septembrie 1940.

Rămâne la latitudinea Statului, prin ministerul Economiei Naționale, de a hotărî care din celelalte contracte îi sunt sau nu opozabile.

Vasele și plutitoarele aparținând evreilor au trecut în patrimoniul Statului

Printr'un decret-lege, apărut în Monitorul Oficial de azi, toate vasele și plutitoarele aparținând evreilor sau societăților evreești, au trecut în patrimoniul Statului.

Articolul 3 al decretului prevede că trec în patrimoniul Statului, vasele și plutitoarele, maritime ori fluviale, aflate sub pavilionul român, definitiv sau provizoriu, care la data de 6 Septembrie 1940 aparținea evreilor sau societăților evreești.

In termen de 30 de zile libere dela data publicării prezentului Decret-Lege în Monitorul Oficial, evreii sau societățile evreești, proprietari sau deținători cu orice titlu, de bunuri prevăzute la art. 1, sunt obligați să depună la subsecretariatul de Stat al Marinei, toate titlurile de proprietate și deținere, împreună cu o declarație care va cuprinde:

a) Numele, pronumele și domiciliul declarantului;

b) Descrierea exactă a bunurilor intrând în prevederile prezentului Decret-Lege.

Nedepunerea declarațiunilor în termen, va fi considerată ca un abandon al bunurilor mai sus prevăzute și acestea vor intra ca atare în patrimoniul Statului, fără nici o indemnitate.

Facerea declarațiunilor necorespunzătoare realităților va atrage pierderea dreptului la indemnitate.

Magazinele alimentare evreești vor ține închis Duminica și sărbătorile legale

PLOEȘTI, 3.— Inspectoratul municipiului Ploești a dat următoarea decizie:

Toate magazinele alimentare și anume: măcelăriile, lăptăriile, brutăriile, pescăriile, prăvăliile de zarzavat, fructe, vânzări de ouă și păsări, cafenelele, cofetăriile, plăcintăriile, ospătăriile, restaurantele, bozăriile, bodegile și cârciumile care aparțin evreilor sau sunt conduse de evrei, precum și magazinele de aceiaș natură care desfac produsele societăților cu capital evreesc vor fi închise în zilele de Duminică și sărbătorile legale.

BURSA DE VALORI

Tendința zilei

Piața bursieră a manifestat, în ședința de azi, o tendință staționară în majoritatea sectoarelor, deși volumul de tranzacții a depășit pe unele locuri pe acel din ședința de eri. In sectorul bancarelor înregistrează unele plusuri acțiunile Băncii Românești cari trec dela 585 la 595, în timp ce valorile B. N. R. revin la 5250 și Creditul Industrial la 490.

Animație mai pronunțată se observă de data aceasta, în sectorul petroliferelor. In special s'au cerut acțiunile Creditul Minier, cari realizează un volum însemnat de transacții, câștigând în acelaș timp și un plus de 45 puncte peste cursul zilei precedente.

Deasemenea s'a tranzacționat I. R. D. P.-ul, care în ultimul timp a fost aproape cu totul neglijat. La celelalte valori piața se menține la nivelul de eri, atât la cursuri cât și la volumul de încheeri, cu excepția valorilor S. R. D. care cedează dela 1300 la 1270.

Piața rentelor staționară, afară de rentele externe cari înregistrează mici scăderi.

Incheieri oficiale

RENTE

Improprietărirea 48¾; Stabilizarea 42; Desvoltarea 40 1/8; Consolidarea 29 3/8, 29¼; Scrisuri Urbane București cu 5% noui 53 3/8, 53½, 53 5/8; Scrisuri Urbane Buc. cu 5% vechi 31½, 31; Scrisuri Rurale 5% preschimbate 55.

ACTIUNI

Banca Națională 5250; Banca Românească 585, 590, 595; Creditul Industrial 490; Astra Română 800; Creditul Minier 390, 395, 400, 420, 425, 430, 435; I. R. D. P. 300, 295, 290, 280, 270, 260; Petrol Block 350; Redevența 230; Mica 900; Reșița ex. cupon 445, 450, 460; Letea 970; Cartea Românească 600, Clădirea Românească 500; S. R. D 1270; S. T. B. 1150.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Noile prețuri pentru menu-urile fixe

Printr'o decizie a ministerului coordonării și statului major economic, s'au fixat patru categorii de restaurante. Tot în aceiași decizie s'au stabilit prețurile menu-urilor fixe, după cum urmează: restaurantele de lux 90 lei menu-ul fix; cl. I 70 lei; cl. II 50 lei; cl. III 35 lei.

Toți camarazii legionari șefi de cuiburi din suburbana Tudor Vladimirescu sunt convocați în ședință, pentru ziua de Vineri 6 Decembrie a. c. orele 9 seara, la sediul primăriei din suburbană, urmând ca de acum înainte, din două în două săptămâni în aceiași zi, oră și loc să se țină aceste ședințe.

C. F. R

Cantinele

Meseriașii și lucrătorii necalificați din atelierele C. F. R. T.-Severin au înaintat d-lui subdirector Traian Chibeleanu — în deplin acord cu d. inspector conducător N. Iasinsky, dela acel atelier — un memoriu amănunțit în care, printre altele, cereau înființarea unei cantine.

Măsurile cari s'au luat imediat după aceea, au dovedit că muncitorii dela T.-Severin aveau dreptate.

S'a aprobat, în consecință, acordarea unui credit de aproape două sute mii lei, astfel că lucrările pentru construirea unui local încăpător și după toate prescripțiile regulelor de higienă, au început și sunt în plin curs de desfășurare.

Faptul acesta nu putea trece neobservat.

Iarna care bate necruțător la ușă, nu-i va mai găsi pe muncitorii dela T.-Severin, mâncând în picioare, pe sloată ca și pe ger, sau zgribuliți laolaltă pe sub vagoanele de marfă ridicate pe capre de lemn, așa cum ani de zile i-am văzut.

Era desigur un spectacol inuman, care nu putea fi trecut cu vederea.

Astăzi nu se mai întreabă nimeni dacă problemele muncitorești sunt o simplă „născocire" care trebuie bagatelizată sau tărăgănată „din lipsă de fonduri". Problemele muncitorești sunt o realitate remediabilă — și conducătorii noștri cunosc acest lucru.

Trecutul a fost cu totul altul, dar trecutul pentru noi, ceferiștii, este mort, definitiv lichidat— și în fața noastră se deschid alte orizonturi, pe cari avem datoria să le înțelegem și să le stăpânim.

Cantina care se construiește la T.-Severin aparține prezentului, și asemenea măsuri ar trebui extinse în toate atelierele din țară.

LIVIU BRATOLOVEANU

Geamgii

Negustori și meseriași ambulanți din Țara Moților colindă orașele României

Poate nu este casă din București care să nu aibă un geam pus de către unul din sutele de geamgii ce colindă zilnic capitala. Cine însă s'a întrebat: de unde este acest meseriaș ambulant? Are familie? Ce viață duce el și familia? Copiii lui ce îngrijire au și unde se află?

Intr'adevăr geamgiul pe care-l auzi strigând „jamuri" nu este un rătăcitor al soartei. El pleacă dintr'un sat; adică aparține păturii noastre rurale și apare ca un produs al ei. Geamgiul este un meseriaș conștient de meseria ce o are și când pleacă de acasă pleacă numai pentru a practica această meserie.

Ardealul ne-a dat cel mai impresionant număr de geamgii. Călățelele, Mărgaul, Bociu și atâtea alte sate sunt numai de geamgii. Cel care va veni cândva să prezinte categoriile de negustori ambulanți din România, desigur nu va uita nici pe această categorie a geamgiilor. Evident că sunt multe categorii, unele mai interesante decât altele, dar nu este mai puțin adevărat că în esență toate pun problema omului.

Printre Moți, în satele din Ardeal

Viața geamgiilor, ca și a holoangarilor, este extrem de grea. Am întâlnit geamgii și prin satele din Ardeal. In 1939, în Ucea de Sus din județul Făgăraș, prin luna August am putut să stau de vorbă cu unul din ei, oarecum întâmplător. Insoțisem pe niște moți vâsari și mă abătusem la preotul din sat. Spre seară se aude strigătul unuia din ei. Preoteasa îl cheamă, face târgul. Preți[illegible] care l-a cerut mi s'a părut e[illegible]t. Mi-a spus mai târziu că n[illegible]e mai eftin și că are un că[illegible] foarte mare. Din munca lui adunase vre-o 30.000 lei, pe care îi depusese. Prin sate lucrează numai pe bani (spre deosebire de Moți, care lucrează mai mult pe bucate). Fiind târziu, căruța pe care o avea a tras'o în curtea preotului, a luat un braț de fân și i-a dat calului. Așa se odihnește. Pe la oameni. Dacă nu găzduia la preot, găzduia la un alt om; toți îi știu; toți îi primesc. Negustorii ambulanți, sunt de fapt așa de numeroși în Ardeal, încât oamenii sunt obișnuiți cu ei. A-i primi peste noapte este un act de omenie pe care toți îl consimt.

In Țara Oltului — pe unde îl întâlnisem eu pe geamgiul din Călățele — năvălesc mai toți negustorii și meseriașii ambulanți. Regiune dețsul de bogată, cu o splendidă șosea națională, cu oameni ale căror gospodării gem de belșug, — ce vreți mai mult pentru a fi intr'adevăr ispititoare pentru categoriile de negustori și meseriași ambulanți? Dacă mergi dela Avrig spre Făgăraș nu se poate să nu întâlnești: ori 2—3 căruțe de moți, ori un găzar ori un geamgiu! Iar dacă străbați satele, de multe ori în aceeași comună găsești 2—3 moți, pe lângă un găzar sau geamgiu. (Poate că ospitalitatea oamenilor este un motiv de atracție, fiindcă Românii din Țara Oltului sunt renumiți prin dărnicia lor).

Dar geamgiul nu merge numai în sate. Mare parte din ei se îndreaptă toamna și iarna, până adânc în primăvară, spre orașe. Unde dorm? Ca și Moții. Ingrămădiți unul peste altul. Ce mănâncă: aceeași reținere pentru a aduna ceva bani. Am întâlnit de curând pe unul din Mărgău, care se plângea că are zile când nu poate din câștig să acopere masa zilnică.

Greutățile prin care trec meseriașii ambulanți

Dar pentru geamgii — acești meseriași ambulanți ardeleni — se pune o mare problemă. Spintecarea Ardealului i-a lovit crunt. Satele lor nu au drum spre Turda. Inainte de trasarea frontierei pe baza arbitrajului, se foloseau de linia ferată Cluj-Turda; adică se orientau spre Cluj. In prezent oamenii aceștia, ca să practice meseria, trebue să treacă muntele, pe la Săvădisla sau tocmai pe la Scărișoara-Câmpeni-Turda. Ca să ajungă la linia ferată, trebue să străbată un munte, iar dacă este de vorbit în km., un drum de peste 200 km.! Acesta este geamgiul pe care-l vedeți în București: un locuitor al satului Mărgău, sau alte zeci de sate ca el, ce străbate 200 km. pe jos, pentru ca să poată să-și practice meseria.

Problema lor se pune, în preajma iernei, în mod acut. Cum vor străbate muntele iarna? Cum se vor aproviziona? Dacă ar fi vorba ca numai pentru viața acestor meseriași să ne cutremurăm, și tot vom smulge țărușii hotarului nedrept.

Cercetătorul astăzi nu va putea studia pe toți geamgii Ardealului. Hotarul a trecut prin satele lor, așa că mulți dintre ei au căzut dincolo de frontieră. Ce viață duc acei oameni? Unul din Mărgău îmi spunea că o duc greu. Scumpetea din Ardealul smuls, ca și reducerea spațiului unde își practicau meseria, a făcut ca acești meseriași să devină niște nenorociți. Și cine știe dacă trufia ungurească se va pleca în fața nevoilor lor, așa cum Românii s'au plecat în fața durerilor Ungurilor când i-a împroprietărit.

Geamgii, această încercată categorie de meseriași ardeleni, nu uitați că poartă cu ei dorul după Ardealul răpit, în amintirea drumurilor care nu-i erau închise și a atâtor tovarăși de drum de geamgii din satele rămase Ungariei. Ei simt, acești meseriași ce își câștigă pâinea din greu, purtătorii de fiecare clipă, a marilor noastre idealuri.

Pe acești purtători de idealuri, să-i ocrotim.

Alexandru Florea

Ataşatul militar şi naval al României la Londra rechemat în ţară

D. contr'amiral Dumitrescu St. Gheorghe, din Marele Stat Major, atașat militar și naval la Londra, a fost rechemat în țară și pus la dispoziția Subsecretariatului de Stat al Marinei.

Turcia este hotărîtă să mențină o strictă neutralitate

ISTANBUL, 4 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

In cercurile politice turcești se acordă o deosebită însemnătate articolelor de fond a două ziare în care este definită atitudinea politică a Turciei.

Ziarul oficios ULUS publică, sub semnătura deputatului Atay, un articol în care arată că ultimele măsuri luate de Turcia urmăresc menținerea independenței. Aceste măsuri au fost sporite până la limita extremă a necesității impuse de nevoia de a fi gata pentru o apărare totală. Gloriosul trecut al Turciei exclude dorința de a căuta aventuri. Turcia respectă toate drepturile străine și pretinde respectarea propriilor ei drepturi. Ea nu recunoaște decât hotărîrile ei proprii.

Turcia nu provoacă pe nimeni. Ea nu se amestecă în treburile altora, dar nici nu tolerează amestecul altora în treburile ei.

Deputatul Sadak publică deasemeni în ziarul AKSAM un articol în care arată că cea mai mare binefacere pentru națiune este deplina independență și libera determinare a politicei sale conform cu propriile interese.

Unicul țel al politicii turcești este menținerea patriei și a independenței națiunii.

Turcia are alianțe și obligații, dar nu are nici dușmani, nici aspirații ascunse. Spre a fi dușman al Turciei cineva trebue să aibă intenții dușmănoase împotriva ei.

Articolul din ULUS a fost reprodus și de ziarul TAN.

Tabăra legionara dela Opăriți

Satul Opăriți este situat la 7 km. de Vălenii de Munte, iar ca să ajungi acolo trebue să treci Teleajenul prin apă, podul fiind rupt încă din vară, din cauza inundațiilor.

Tabăra dela Opăriți și-a luat în sarcină opera de ajutorare și refacere a întregei regiuni ce cuprinde satele: Vitioara, Nucet, Opăriți și Predealul-Sărari, regiune ce a suferit foarte mult de pe urma groaznicului cutremur, lăsând în plină toamnă atâtea familii nevoiașe fără un acoperământ.

La început legionarii au lucrat singuri. Azi sătenii localnici, cari au înțeles rolul acestei tabere de muncă, lucrează alături de camarazii noștri.

Primul lucru ce s'a făcut în această tabără de muncă, a fost scoaterea materialului lemnos și a cărămidelor dela clădirele avariate ce amenințau să se prăbușească, periclitând astfel viața locuitorilor.

Cu aprobarea autorităților s'au tăiat lemne din pădurea statului, pentru a se putea propti acoperișurile unor școli și a unei biserici.

Cu materialul lemnos dela o sondă veche ce amenința să cadă s'a improvizat o bisericuță pentru creștinii din satul Opăriți.

S'au reparat mai multe case a unor văduve lipsite de mijloace.

S'au împărțit dela ajutorul legionar bani și alimente la populația nevoiașe.

In momentul de față se studiază de camarazi specialiști introducerea și cultivarea unei plante ce ar putea da un randament mai bun decât porumbul care se cultivă totuși cu încăpățânare, și care nu dă un rezultat dorit.

STATELE UNITE SI RAZBOIUL

de CRIȘU AXENTE

Se dă o luptă extraordinară dincolo de Ocean, pentru intrarea Statelor Unite în războiu alături de Anglia.

O mare greșală politică, cu grele consecințe pentru poporul american.

Este interesul real al Americii să se lase târîtă în războiu?

Să examinăm faptele.

Există în materie de politică internațională a Statelor Unite o concepție tradițională: doctrina Monroe.

America nu se amestecă în treburile Europei și nu admite la rândul ei imixtiunea europeană pe continentul american.

Axa și Japonia au fost dispuse să accepte această politică.

Au spus-o în repetate rânduri, au declarat-o și au stăruit: Nimeni nu vă amenință.

Prin firea lucrurilor și prin interpretarea sănătoasă a realităților politice, politica asiatică a Japoniei nu contrazice spațiul vital american, doctrina Monroe.

Este la îndemâna oricărei minți omenești clare că un popor nu se poate întinde la infinit. Stă mărturie soarta tuturor imperiilor din Istorie, deci și a imperiului englez care se va prăbuși zgâlțâit din toate țâțânile.

Dar bătălia aceasta e bătălia lumii și acolo nu vorbește poporul american, nu poate vorbi poporul american.

Căci acesta vrea pace.

Desperarea unor clar văzători în lupta lor pentru neutralitatea Americii nu găsește ecou oficial cu toate declarațiile electorale de neutralitate.

Acolo este fortul central al plutocrațiilor, acolo este ultimul bastion al evreimei internaționale și al francmasoneriei, acolo este crâncena redută a intereselor imperiale ale marelui capital.

Acolo este speranța tuturor celor ce sunt astăzi în agonie.

Dacă acolo se prăbușește totul, totul este sfârșit.

Dela începutul războiului Statele Unite nu și-au respectat neutralitatea.

In interesele anumitor cercuri Axa trebue să fie prăbușită.

Cum?

Deocamdată până la idealul cel mare, care este intrarea în războiu a Statelor Unite alături de Anglia, prin trei mijloace:

1) Slăbirea economică a Statelor Axei.

2) Intărirea militară a Angliei.

3) Până la intrarea în războiu, pregătirea masivă a opiniei publice în favoarea Angliei prin presă și prin propagandă.

Deoarece trebuia totuși să păstreze aparența unei neutralități, politica oficială a Statelor Unite a inventat clausa catch and carry (plătește și transportă).

Cu alte cuvinte, acel care cumpără trebue să transporte marfa în Europa pe propriile sale vapoare.

Ori în acest caz Anglia care are o superioară flotă comercială și de războiu, poate numai ea să transporte liber mărfuri și alimente în timp ce ceilalți mor înfometați.

Eu nu pot să-mi risc vapoarele, zice America Statelor Unite.

Bine, dar atunci când Anglia a proclamat cu îngâmfare blocada Europei (s'a văzut ce s'a ales din ea) ce gest politic ai făcut tu, ce protest în numele comerțului neutru? La riguroase ce atitudine politică ai luat?

Nimic.

Ați sechestrat aurul popoarelor, ați blocat exporturile de materii prime pentru Europa neengleză.

Din punct de vedere militar, ați furnizat armament numai Angliei. Nu este mare pagubă, dar este o chestie de atitudine.

Bine, dar noi nu putem opri firmele industriale de a executa comenzi.

Nu este decât un răspuns. In acest caz politica voastră, și interesele publice superioare ale Statului sunt în mâna marelui capital și a solidarității sale cu capitalul internațional imperialist.

Ziceți poate că nu sunteți capabili să impuneți particularilor, linia de interes vital politic a colectivității naționale.

Nu sunteți capabili?

Nu vreți.

Presa și propaganda voastră înăbușe glasurile lucide și le amenință, urlă cu disperare prin lojile masonice ca să asigure victoria jidovimei și plutocrațiilor, asurzește prin mersul concret al ziarelor, prin știri mincinoase și ațâțătoare, prin campanii de defăimare a puterilor Axei, prin ură iudaică, și prin așa zisa intoleranță ideologică.

Ați declarat-o public, domnul Roosevelt: „Soarta noastră este legată de soarta marilor democrații. Apărăm democrațiile, ne apărăm propria noastră ființă".

Aceasta este clar și logic.

Dar ciclul democrațiilor fiind în lichidare sub ochii voștri, nu cumva faceți o mare greșală politică?

Nu cumva sacrificați doctrina Monroe unei politici de nesiguranță?

Căci, în adevăr, nu apărați nimic și în orice caz nu vă apărați decât pe voi, nu poporul american.

Pe acesta nu îl apărați, ci îl asmuțiți.

Europa este dispusă să vă lase în pace. Căci nimeni nu este nebun să se ducă să se bată de florile mărului.

Ei bine!

America poate fi târîtă în războiu!

Acestea sunt regulele tragicului joc.

Să vedem care îi sunt șansele.

Din ce trăește America?

Din formidabila sa industrie, din formidabila ei producție industrială. Aceasta este, atât cât se poate spune, hrana milioanelor de muncitori americani.

Pentru scurgerea acestei uriașe producții sunt două Oceane.

Nu mai mult.

Atlanticul pentru continentul european. Pacificul pentru Asia.

America de sud nu poate înghiți ca singură toată producția aceasta industrială.

In plus acolo, interesele sunt amestecate, iar sentimentele în general ostile.

Un războiu cu puterile mondiale ale Pactului Tripartit însemnează practic închiderea oricăror debușee spre cele două mari spații comerciale, singurele mari piețe de desfacere ale economiei americane.

Inseamnă asfixia continentului american.

Va fi un uriaș războiu de uzură.

America va fi tot atât de blocată pe cât își închipue că este blocatoare.

Dar pe când în America sunt partide, congrese, interese, deputați, pirați financiari, potentați economici și nici un ideal,—îngroziți-vă: nici un ideal altul decât setea de bogăție,—pe vastul spațiu eur-asiatic, vor fi popoare cu un singur conducător, o singură inimă, și o singură voință.

Vor fi națiunile redeșteptate, vor fi popoarele sărace și crâncene în idealurile lor, vor fi economiile lor organizate și armatele lor gata de moarte. Vor fi sectoare politice organizate sub ochii noștri.

Vor fi națiunile care au devenit mari luptând cu sărăcia, care au rezolvat aceleași probleme și au învins aceiași adversari în țările lor și care nu vor capitula niciodată, pentrucă au conștiință că își joacă propria lor soartă.

Dar soluția există.

Repede, cât mai repede lângă Anglia.

Posibil.

Va fi un splendid exemplu, un uriaș exemplu de scoatere de castane.

Se va începe un războiu alături de un aliat fare, alături de un aliat rămas singur, a cărui țară este un parloi și care își cere avioane împrumut.

Deci în splendide condiții diplomatice și militare.

Dar ora nu e târzie.

A trebuit să așteptăm să se facă alegeri, să se pronunțe congresul, să se aleagă campionul democrației, să cânte muzicile și poporul să strige ura.

Nu importă.

Dacă este vorba ca „noi" plutocrații, francmasonii și evreimea internațională să fim pierduți, tot mai avem o șansă dacă vom înfometa America, dacă vom răscula continentul Sud American contra noastră și chiar propriile noastre State Unite și dacă vom avea să trimetem la moarte milioanele de robi ale trusturilor noastre verticale.

Dintr'un astfel de joc însă, marea democrație americană — campioana libertăților burgheze evreești — ar putea ieși nu prea bine, întocmai ca sora ei Anglia.

SUBMARINELE GERMANE obțin noui victorii

Comandantul escadrilei Richthofen considerat definitiv pierdut

BERLIN 4 (Rador). — Inaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

Submarinele germane au mai înregistrat un mare succes în războiul comercial contra Angliei. Un submarin a scufundat șase vapoare de comerț înarmate inamice, cu o deplasare totală de 31.501 tone. Submarinul comandat de locotenentul comandor Victor Schuetze a ajuns astfel să scufunde în total vase inamice cu o deplasare de 94.500 tone.

După cum s'a mai anunțat, formațiuni de luptă ale aviației germane au atacat cu bombe ușoare și grele, în noaptea de 2 spre 3 Decembrie instalațiile portului Bristol. Condițiile atmosferice au fost în general rele, dar avioanele germane au străpuns norii ce pluteau foarte jos, pentru a ataca dela mică înălțime obiectivele. Numeroase observații confirmă că avioanele germane și-au aruncat bombele cu o mare precizie.

In aceeași noapte ,a fost bombardat din nou orașul Southampton.

Peste zi, avioane de luptă ușoare și grele au atacat aerodromul, tabere de trupe, căi de comunicație și uzine de armament. Au fost aruncate bombe asupra Londrei și asupra unei uzine de armament dela Grantham. Au fost lovite cu bombe hangarele de pe aerodromul Shoreeham și au fost distruse mai multe avioane aflate pe pământ.

La 400 km. spre nord-vest de Irlanda, un avion de bombardament de cursă lungă a atacat un mare convoi britanic, puternic apărat, scufundând cu o bombă aruncată în plin, un vapor de comerț de 4900 tone.

In noaptea de 3 spre 4 Decembrie, în ciuda condițiilor atmosferice neprielnice, au fost date atacuri aeriene contra diferitelor obiective de importanță militară din Anglia centrală și sudică.

In aceiași noapte, câteva avioane britanice, sburând separat, au aruncat bombe în vestul și sud-vestul Germaniei, dar n'au izbutit să provoace decât ușoare stricăciuni la câteva case, fără să atingă vreo persoană.

Comandorul Wick, șeful escadrilei de vânătoare Richthofen, nu s'a înapoiat după ce câștigase a 56-a victorie aeriană. Aviația germană pierde, în persoana comandorului Wick, pe unul din cei mai mari aviatori ai săi. Comandorul Wick, care pentru vitejia de care a dat dovadă în lupta pentru viitorul poporului german, a fost decorat cu Foile de stejar ale Crucii de Cavaler a ordinului Crucea de Fer, va continua să trăiască, în inima poporului german și cu deosebire în inima tineretului, ca un măreț exemplu.

Mitraliorul german așteptându-și adversarul

Fiecare româncă să lucreze și să trimită un pachet pentru ostași

Apelul doamnelor Maria General Antonescu și Eliza Horia Sima

Doamnele Maria General Antonescu și Eliza Horia Sima, au lansat următorul apel:

„ROMÂNCE,

In desnădejde, în durere, în jertfă, se arată femeia lângă om și lângă Națiune.

Mama, soția și sora atunci trebue să fie prezente.

Destinul nostru e să ne împărțim bucuria, dar să ne adunăm suferința.

Este comoara noastră.

Și nic'odată femeia nu trebue să uite de a dărui alinare, de a mângâia rănile, de a zămisli bucuria altora.

Este datoria noastră.

Creștine, nu trebue să pierdem n'ciun prilej de a săvârși binele, de a însufleți ca binele să fie făcut.

Se apropie Crăciunul, sărbătoarea Domnului.

Crăciunul acesta este întunecat și trist. Să încercăm să aducem un fir de lumină și o faptă de bucurie.

Soldații noștri, ostașii, își fac Crăciunul departe de vetrele lor, departe de mame, de soții și de surori.

Să le umplem singurătatea cu grija noastră.

Facem, deci, un apel cald la toate românceie — și prin românce la toți mari și mici, tineri și bătrâni — ca să ne ajute să pregătim și să aducem darul tuturor ostașilor.

Fiecare româncă să lucreze și să trimeată un pachet pentru soldați.

Așteptăm sprijinul vostru. Suntem sigure că va veni.

Vă mulțumim din inimă pentru fapta voastră.

MARIA GEN. ANTONESCU
ELIZA HORIA SIMA".

Pachetele se vor trimite pe adresa „Președinția Consiliului de Miniștri — daruri pentru soldați".

Pachetele pot cuprinde orice daruri. De preferință: tricouri de lână, mănuși, mânecuțe, ciorapi de lână, căciuli de lână, batiste, săpun, pachete cu ciocolată, pachete de tutun, piepteni, mașini de ras, cremă de ghete.

Darori pentru soldați

Pachetul va avea o listă de [illegible] cuprinsul lui.

Trimițătorii vor arăta numele și adresa pe o carte poștală pentru a primi mulțumiri chiar dela ostașii cărora li s'a înmânat darul.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Ora copiilor

Posturile noastre de radio vor difuza mâine Joi 5 Decembrie curent la orele 18, în cadrul orei copiilor, un bogat și variat program artistic, compus dintr'un minunat scenariu radiofonic intitulat „Dănuț", precum și diferite coruri, muzică pentru copii, etc. Jurnalul copiilor îl va rosti d. Const. Damian (Moș Costache) și va fi consacrat poveștii unui copilaș al cărui părinte a luptat și a murit erou, pentru patrie, adevăr și Dumnezeu.

SAVANȚII ȘI MEDICII din întreaga lume s'au adunat la Hamburg, spre a comemora pe Emil Behring

MARBURG, 4 (Rador). — La ceremoniile în cinstea lui Emil von Behring au luat parte și d. Rust, ministru al științei și educației, d-rul Conti, secretar de stat, numeroși oameni de știință germani, rectorii tuturor universităților germane, precum și savanții și medici din lumea întreagă.

D. ministru Rust a făcut elogiul lui Behring, stăruind asupra faptului că el merită admirația lumii întregi pentru modul armonios cum s'au contopit în el însușirile de medic și cercetător. Arta medicală și știința sunt legate indisolubil între ele și binele bolnavilor nu este asigurat decât atunci când amândouă merg mână în mână. Programul național-socialist urmărește desvoltarea amândorura. Celebritatea mondială a lui Behring este legată de activitatea medicală și științifică a Germaniei.

D. dr. Conti a arătat că von Behring face parte din acei mari cercetători, cari au creat o armă specifică în folosul sănătății populare fică în folosul sănătății populare.

A mai vorbit apoi profesorul Reiter, președintele Oficiului sănătății Reichului, care a înfățișat raporturile lui von Behring cu patria sa de origine, Prusia de vest și cu patria sa adoptivă Marburg.

Profesorul Brauer-Wiesbaden a arătat apoi legătura între lucrările lui von Behring și opera de creație spirituală a vremii sale.

Delegații germani și străini s'au îndreptat apoi spre Institutul de higienă al cărui conducător a fost pe vremuri von Behring.

In piața din fața acestui institut, primarul orașului Marburg a desvelit o statue a lui von Behring.

★

MARBURG 4 (Rador). — Cu prilejul aniversării lui Behring, s'a anunțat crearea celui mai mare institut de cercetări asupra imunității biologice, care va purta numele lui Behring.

Construcția se va începe imediat, iar institutul va fi deschis cercetătorilor din toată lumea.

Mare val de frig în Bulgaria

SOFIA, 4 (tp.) — In Bulgaria frigul a isbucnit dintr'o dată și cu o mare intensitate. In noaptea de Marți au fost înregistrate în Nordul Bulgariei temperaturi minimale de minus 17 grade.

In unele locuri autobuzele au rămas împotmolite în troenele de zăpadă, iar pasagerii au fost siliți să-și petreacă noaptea în ele.

Legăturile telefonice între Indochina și Thailand au fost întrerupte

TOKIO, 4 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite: Ziarul „Nichi Nichi" anunță că toate legăturile telefonice între Indochina franceză și Thailand au fost întrerupte.

D. Churchill în audiență la Regele George

AMSTERDAM, 4 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. află că d. Winston Churchill, primul ministru al Angliei, a fost primit, Marți, în audiență în Palatul Buckingham, de Regele George al VI-lea al Angliei.

UN FAPT

30 Noembrie 1940... Reinhumarea sfintelor oseminte ale Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor... In Capitală batalioane verzi, multe, multe... Toată Țara verde a fost prezentă.

Dar vrâncenii lui Hristache Solomon și ai Părintelui Vasile Boldeanu, au ținut să fie prezenți nu numai cu cugetele umilite cum se cădea să fie, ci au fost prezenți mai vârtos cu CINSTEA și ONOAREA lor.

Iată despre ce e vorba: camarazii Micu Ioan, Fluture Emil, Corneanu Vasile, Balaban Nicolae și Toader Gh. Toader toți din organizația C. M. L. a jud. Putna, întorcându-se dela Casa-Verde au găsit pe drum suma de 7000 lei, pe care i-au predat casieriei Corpului Răsleți cu rugămintea că dacă nu se va găsi păgubașul, banii să fie dați Ajutorului Legionar al jud. Putna.

Mai trebue oare vr'un comentar?

C. AL. OIANU

Poliția pe urmele adevăraților compromițători ai cămășilor verzi

Spre a se pune capăt unor stări de lucruri care tindeau să pună într'o lumină defavorabilă Mișcarea Legionară, s'a înființat pe lângă Prefectura Poliției Capitalei un corp special de investigații și control cu menirea de a identifica și demasca pe toți indivizii care dându-se drept elemente din Poliția Legionară săvârșeau acte abuzive și ilegale.

Munca neîntreruptă și cercetările continue a elementelor, făcând parte din acest proaspăt corp, au dus repede la descoperirea unora din elementele puse în slujba potrivnicilor actualului regim.

Pentru o mai bună lămurire, dăm mai jos unul din cazuri, destul de tare, care să contribue la spulberarea tuturor acuzațiilor și svonurilor care circulă și care aruncă o umbră dăunătoare Mișcării Legionare.

Iată faptul:

Evreul Solomon Hirșcu în vârstă de 33 ani, originar din Piatra Neamț, de meserie parchetar, cu domiciliul în București, strada dr. Anghel Nr. 5 întovărășindu-se cu alți doi indivizi de teapa lui, anume: Szell Ștefan, în etate de 31 ani, de origină maghiar, de fel din comuna Salonta Mare, jud. Bihor, supus român, de profesie parchetar, domiciliat în București, strada Sft. Nicolae Tei Nr. 13 și individul Voicu Vasile, de 32 ani, originar din Focșani și de meserie tot parchetar, a pus la cale o serie de lovituri menite să compromită cămășile verzi.

Planul de lucru

Evreul Solomon Herșcu, în mintea căruia încolțise planul de excrocherie și de compromitere a legionarilor, a propus tovarășilor lui ca să-și procure fiecare câte o cămașă verde și la adăpostul ei, dându-se drept reprezentanți ai Poliției Legionare să întreprindă o serie de percheziții pe la diferiți evrei, care de teama de a nu fi arestați vor da bucuroși cât li se va cere spre a fi lăsați liberi.

Solomon Herșcu, care își luase rolul de șef în serios, stabilise chiar prima lui victimă în persoana unui evreu domiciliat în șoseaua Pantelimon, proprietarul unei fabrici de unsori vegetale, care nu de mult — știa el — ar fi furnizat armatei ceai falsificat din sfeclă.

Cum evreul se simțea necinstit, la vederea Poliției Legionare — socotea Herșcu — ar fi deschis punga și se fi dat oricât pentru libertatea lui.

Zis și făcut.

Pentrucă planul era întocmit, au cumpărat cele trei cămăși de care aveau nevoie și au luat fiecare câte una, s'o aibă la îndemână pentru ziua hotărîtă loviturii.

CUM AU FOST DESCOPERIȚI

Lovitura a întârziat însă să vie, căci mai înainte de a-și putea pune în practică, planul au fost dibuiți și înhățați de organele polițienești.

S'a mai descoperit că ungurul Szell Ștefan, complicele evreului Solomon Herșca și al lui Voicu Vasile, avea toate actele și formele gata pentru a putea părăsi țara și a se duce în Ungaria.

Ii mai trebuia omului ceva parale și atunci s'a gândit că n'ar fi rău și n'ar avea nimic de pierdut dacă ar da o lovitură, în ultimile zile cât mai avea de stat în țara care i-a fost atât de ospitalieră.

In atenția publicului

Din partea Prefecturii Poliției Capitalei, primim:

Se atrage în mod special atenția opiniei publice că de îndată ce constată sau observă asemenea elemente, care încearcă să compromită Mișcarea Legionară și autoritatea de stat să înștiințeze de urgență Prefectura Poliției.

52.000 de lucrători italieni cari au lucrat în Germania, se întorc de Crăciun în patrie

ROMA, 4 (Rador). — Inainte de sărbătorile Crăciunului, se vor înapoia în Italia 52.000 din lucrători agricoli italieni, care în cursul ultimelor șapte săptămâni au arat pământurile prietene și aliate ale Germaniei.

Pentru întoarcerea acestora vor fi folosite 20 trenuri speciale.

Inbunătățirea situației materiale a personalului P. T. T.

Domnul General Antonescu Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri, în grija continuă a Domniei Sale de a veni în ajutorul celor mulți și nevoiași, aduce printr'un Decret Lege o primă îmbunătățire de salarizare acestor categorii de funcționari ptt.

Acest Decret Lege cu no 3950 din 29 Noembrie 1940, prevede ca personalul ptt din cadre din tabelele a. b. și c. (factori rurali, urbani, lucrători de linii, constructori mecanici, lucrători de ateliere și oficianții tineri în primii ani de serviciu) făcând parte din categoriile XI, X, IX și VIII inclusiv, va primi cu începere dela 1 Dec. 1940 ca adaus la salarii, sporurile fixe lunare prevăzute mai jos a prezentului Decret Lege.

Acest personal PTT din categoriile mai jos arătate, va primi cu începere dela 1 Decembrie a. c. pe lângă sporul mai sus arătat și un ajutor fix lunar de 200 lei pentru fiecare copil minor, necăsătorit oricare ar fi numărul lor.

Din acest ajutor nu se va face nici o reținere pentru pensie.

Dacă ambii soți sunt funcționari publici, ajutorul pentru copii se va plăti numai unuia dintre ei.

Plata sporului de mai sus, în exercițiul 1940/1941, se va face din economiile ce se vor realiza asupra Bugetului PTT în curs la art. 1 și 14.

Redăm mai jos tabela sporurilor fixe lunare pentru personalul PTT din tabelele a, b și c, categ. XI, X, IX, VIII.

Categ.	Clasa	Categ buc.	Cat. urb. I	Cat. urb. II	Cat. rur.
XI	2	300	300	250	250
XI	1	300	250	250	200
X	3	600	550	500	450
X	2	600	550	550	450
X	1	600	550	550	500
IX	4	450	450	400	350
IX	3	450	400	400	330
IX	2	450	400	400	400
IX	1	450	450	400	350
VIII	4	300	300	300	250
VIII	3	300	300	250	250
VIII	2	300	300	250	250
VIII	1	—	—	—	—

Din datele de mai sus rezultă că un factor, sau funcționar inferior cu 3 copii, va primi în medie cam 1000 lei în plus față de salariu cel are astăzi.

Deși situația actuală a veniturilor este destul de grea în urma cedării teritoriilor, care a condus firește la reducerea în mare măsură a veniturilor, plus pagubele cauzate de recentul cutremur de pământ, Direcția Generală P. T. T. a putut aduna dela diferite articole ale Bugetului în exercițiu, suma necesară primului ajutor ce se acordă personalului P. T. T., în special acelora din categoriile inferioare.

Această sumă cu care este ajutat funcționarul inferior nu este alta, decât aceea care era risipită în trecut cu diferite consilii, diurne, misii, comitete, diurniști, etc.

Sumele cu care s'a venit în ajutorul celor mulți și nevoiași, arată marea grijă ce o poartă astăzi Conducătorul Statului domnul general Antonescu pentru această Instituție și pentru cei pe cari grijile vieții îi apasă foarte mult.

Indrăznețul autor al furtului de bijuterii în valoare de 6 milioane a fost identificat

Denunțătorului i se oferă o bună recompensă

In ziarele dela 1 Decembrie s'a anunțat că la prefectura poliției Capitalei s'a depus o senzațională reclamație din partea d-nei Alice Eckhardt, cu domiciliul în strada Sandu Aldea la nr. 55, prin care susnumita d-nă se plânge că i s'au furat mai multe bijuterii rare în valoare totală de peste șase milioane lei.

IDENTIFICAREA HOȚULUI

In urma semnalmentelor date de păgubașă s'a putut stabili identitatea hoțului care se numește Mihail Gh. Spulbereanu, de meserie cazangiu, născut în anul 1915 în București, are 6 clase de liceu, e înalt, bine legat, șaten, părul castaniu, ochii căprui, are gropiță în bărbie, o cicatrice la degetul arătător drept, o cicatrice la degetul mijlociu al mâinii stângi și alte două cicatrice de mărimea unui bob de fasole la ceafă provenite dela un furuncul. Individul e ager, lăudoros, hotărît și îi place băutura.

Pe baza semnalmentelor de mai sus, hoțul a fost pus în urmărire de către brigada I-a a poliției judiciare, condusă de comisarul D. G. Vasilescu.

Se speră că hoțul care dispune în acest moment de bijuteriile atât de scumpe, va încerca să le vândă prefăcându-le în bani, astfel că publicul este înștiințat prin cele de mai sus să nu cumpere nici un obiect căci se expune a suporta rigorile legii.

Ce bijuterii s'au furat

Iată lista bijuteriilor furate:

Dintr'o geantă mare bleu natie, de piele cu fermoar, cu închizătoare și mânere. Două coliere identice de perle veritabile cu fermoare de platină, unul cu briliante și celălalt cu briliante și safire, evaluate la 120.000 fr. francezi fiecare; Un briliant de 7 carate, în platină, pătrat; Un ceas brățară, marcă elvețiană, în platină și cu 80 briliante, în formă de elipseid; Una broșă antică de aur, pe deasupra cu platină, având la mijloc o cruce în diamante și în mijloc o perlă veritabilă baroc, formă dreptunghiulară; Una piesă de 100 fr. francezi aur, Napoleon al III-lea, și o altă piesă mică turcească de 10 lire, ambele antice; Una cutie cu o alianță în platină cu briliante și un inel cu un briliant de 3 carate și cu două briliante dreptunghiulare pe margine; Una tabacheră de aur și email negru; Una brichetă în email verde; Un port-țigaret de jad verde; Un port-pudrieră formă dreptunghiulară în aur masiv și email negru japonez; Una baretă platină cu perlă la mijloc și 40 briliante; Un stilou de aur marca „Waterman" cu trei inele de aur; Una pudrieră de argint, rotundă, cu oglindă; Mici articole de toaletă, prețioase, de aur; Una iconiță mică, Maica Domnului, în email; Un portboneur în aur Nr. 13; O eginarină de 4 6 carate, anturată toată de briliante în platină; O sacoșă de piele neagră, cu un toc rezervor de aur, „Waterman"; Un flacon de cristal capacitate, 200 gr., de voiaj, cu un pahar de argint în cap și cu doi de argint; Un pardesiu gris închis, bărbătesc.

Totul se evaluează, după aprecierile d-nei Erchardt, la suma de 6 milioane lei.

AUTORUL FURTULUI

DENUNȚATORUL VA PRIMI O BUNA RECOMPENSA

Prefectura poliției Capitalei aduce la cunoștința publicului că cei care știu ceva despre existența hoțului sau eventual locul unde se află ascuns, să anunțe pe șeful brigăzii I-a, comisarul D. G. Vasilescu, căci denunțătorul va primi o bună recompensă.

Din presa germană

„România în Pactul tripartit"

BERLIN, 3 (Rador) — „Deutsche Allgemeine Zeitung" sub titlul „România și Pactul Tripartit", de Johannes Schumacher, publică un important articol din care extragem următoarele:

„Aderarea României la Pactul Tripartit, a fost consecința naturală a unei evoluții care s'a anunțat prin schimbul de telegrame dintre Conducătorul Statului, Generalul Antonescu și Mareșalul Reichului Hermann Goering. In declarațiile ministrului de externe român, Sturza și în trimiterea misiunii militare germane în România, ai căror oameni — cu o [illegible] — au fost [illegible] încercat mai deunăzi România, au pecetluit în modul cel mai [illegible] armata română [illegible]. Această [illegible] evoluții [illegible] vizita Generalului Antonescu la Roma și Berlin, reprezintă [illegible] cordial și plin de conținut, care va așeza pentru totdeauna legăturile de prietenie ale României pentru Reich și pentru Italia, pe o temelie solidă și durabilă. România și poporul român sunt deplin conștiente de adânca semnificație a actului împlinit la 23 Noembrie la Berlin prin semnarea protocolului de aderare la Pactul Tripartit. Iar opinia publică românească, recunoaște — pe lângă interesele și destinele naționale proprii și sensul superior european al acestui act, care poate fi desemnat cu drept cuvânt ca o importantă etapă, în opera reconstrucției continentale a Europei.

Fără îndoială, contactul personal dintre Fuehrer și Generalul Antonescu [illegible] și va dovedi fructuos [illegible]. Pactul Tripartit, nu trebuește considerat numai în cadrul pacificării provizorii [illegible], ci și din punct de vedere general european".

Victorioasa escadrilă „Richthofen" și viteazul ei comandant maiorul Wick

(Continuare din pag. I-a)

nea din apropierea Canalului Mânecii, i-a adus trei victorii aeriene. Escadra a obținut respectiv al 499-lea, al 500-lea și al 501-lea avion doborât. Prin aceasta se înscrie o pagină de onoare în glorioasa istorie de război a aviatorilor, urmași ai lui Richthofen.

Mereu prezent în mijlocul pericolului

Astăzi avem ocazia de-a spune că din cele 501 victorii aeriene, comandantul escadrei, maiorul Wick, are singur 54 avioane doborîte la activul său. Printre avioanele dușmane doborîte se numără aparate de următoarele tipuri și modele: Curtiss, Morane, Mureaux, Blich, Potez 63, Leo 45, Fairey Battle, Hereford, Westland Bysander, Vickers Wellesly, Westland Wapiti, Bristol Blenheim, Hurricane și Spitfire.

Care este povestea celei de-a 500-a victorii? Intre Selsey-Mill și Insula Wight sburau trei grupe de avioane Messerschmidt. Cerul este în parte acoperit, mai târziu însă norii se ridică în sus la mare înălțime. Deabea își luaseră avioanele germane sborul și nu atinseseră încă coasta engleză când au fost semnalate mai multe grupuri de Spitfire și Hurricane. De data aceasta englezii decolaseră la timp și așteptau gata de atac.

Aviatorii britanici se și năpustesc asupra aparatelor germane. Germanii execută însă o voltă și englezii dau atacul în gol. Intre timp, grupul din extrema stângă a trecut la atac. Intre grupul german și escadrilele inamice se află o pătură de nori. Englezii nu mai pot scăpa acum și la o înălțime de 7000 de metri se încinge o luptă pe viață și pe moarte. Aproape fiecare avion de vânătoare și-a ales inamicul, lupta este scurtă dar crâncenă. Englezii disperați sunt urmăriți de focul necruțător al mitralierelor și tunurilor germane. Acest foc nu poate să slăbească. Mai ales astăzi nu trebue să slăbească.

Astăzi neapărat trebue ca cel de-al 500-lea avion inamic să fie doborât. Inainte de această victorie escadra nu se poate întoarce acasă. Și aviatorii germani au obținut această victorie. Două Hurricane și un Spitfire au căzut, ca niște torțe aprinse, jertfa acestei hotărâri. Adjutantul Șef Wilinger a fost fericitul care a putut înscri pe răbojul escadrei cea de-a 500-a victorie.

Așa va fi și de aci înainte până la victoria totală asupra Angliei. La această victorie escadra de vânătoare Richthofen va avea partea ei de contribuție.

Știri

Camarazii Medici legionari și prieteni cari s'au înscris colaboratori la Comisia 19-a, Comisunea higienei industriale, boli profesionale, accidentelor de muncă, legislație sanitară muncitorească, de sub conducerea d-lui dr. Leon Prodan, sunt rugați a lua parte la lucrările Comisiunei Miercuri 4 Decembrie a. c., orele 4½ p.m. cari se vor ține în palatul A. G. I. R. str. Romană, Nr. 8.

★

Duminecă 1 Decembrie s'a oficiat la Biserica Sft. Vineri Nouă din Calea Griviței, botezul copilului unei femei sărace din cartier, al cărui soț este de multă vreme concentrat. Copilul a primit numele de Mihail, după numele cuibului „Paul Mihail" din familia „Axa" care a luat inițiativa acestui botez.

Pruncul a primit numeroase daruri.

★

Toți legionarii doctori și licențiați ai Academiei Comerciale, cari lucrează sau cari vor să lucreze în grupa — bancă și asigurări — din cadrul secției economice a Mișcării Legionare, vor fi prezenți azi, Marți 3 Decembrie ora 21, în str. Roma 32 etaj III, Secția Economică.

★

Cuibul legionar „Schurgast" înființat în noaptea de 17 Noembrie în pivnița lagărului din Schurgast (Silezia de Sus) compus din profesori, refugiați din Bucovina, ne trimite salutul său cald și prețios prin șeful cuibului.

★

Toți profesorii legionari din învățământul secundar, București, se vor prezenta neapărat astăzi 4 Decembrie a. c. ora 18 la centrul de Studii și Documentare în Strada Roma Nr. 32, spre a li se face comunicări.

★

Șefii de cuiburi ai suburbanei Tudor Vladimirescu, sunt convocați de către camaradul Gh. Petcu, șeful garnizoanei T. V. în ședință, pe ziua de Vineri 7 Decembrie 1940, orele 9 seara, la sediul Primăriei din suburbană.

Pe viitor aceste ședințe vor avea loc din două în două săptămâni la acelaș oră, zi și loc.

★

Toți camarazii din „Corul Legiunii" vor fi prezenți azi Miercuri 4 Decembrie și Joi 5 Decembrie la ora 19.30 la Universitate intrarea H. pentru repetiții.

Astăzi sosește în țară noul ministru plenipotențiar al Spaniei în România

Astăzi, Miercuri 4 Decembrie, la orele 10 jumătate seara sosește la București venind din Madrid prin Elveția, noul Trimis Extraordinar și ministru plenipotențiar al Spaniei în România, Don José Rojas y Moreno, Conte de Casa Rojas.

Contele de Casa Rojas s'a născut în 1892 și a intrat în cariera diplomatică în 1915, începând-o ca atașat la Ambasada Spaniei, întâi la Vatican, pe urmă la Londra și la Legațiunea din Berna și ca Secretar de clasa III-a la Inaltul Comisariat al Spaniei în Maroc.

A adus țării sale servicii strălucite în slujba ministerului Afacerilor Străine ca secretar de clasa II-a și mai târziu de clasa I-a, activând în numeroase Comisii și Delegații internaționale.

Avansat ministru plenipotențiar în 1931, a fost numit șef al secției de Politică Externă a ministerului, ocupând apoi posturile de consul General al Spaniei la Montreal și ministru la Tanger, fiind destituit din această ultimă demnitate de guvernul Frontului Popular.

La deslănțuirea războiului civil, aderă chiar din prima zi la mișcarea Generalului Franco și lucrează la Statul Major al forțelor italiene care lupta ca voluntar în Spania.

După acela fu numit Șef adjunct, și mai târziu Șef al Secției de Politică Externă din Ministerul Afacerilor Străine al noului Spanii, și mai recent, conduce o Delegație spaniolă de Amiciție care vizitează Japonia și Manciuko.

Contele de Casa Rojas este considerat astăzi ca unul din diplomații spanioli cei mai de seamă. Este doctor în drept și scriitor distins; posedă mai multe decorații naționale și străine.

Este membru activ al Falangei Spaniole Tradiționaliste de las J. O. N. S.

Contele de Casa Rojas este căsătorit și are o fiică de 20 de ani.

FAPTE DIVERSE

UN ALT IMPOSTOR PRINS IN CAMAȘA VERDE

Socotind că viața într'o comună nu prezintă prea multă atracție și că a sosit momentul să se „lanseze" tânărul Gigă Mihăilescu, în vârstă de 18 ani, originar din comuna Manta, județul Ilfov, și-a procurat, de unde și cum a știut, o cămașă verde și pornind la București, a întreprins o serie de matrapazlâcuri la adăpostul acestei sfinte cămăși.

Prima lui victimă a fost o biată tânără fată, Maria Găicelu, din str. N. Galețchi, nr. 22. Impresionată de prestanța cămășii verzi și dând crezare spuselor tânărului și proaspătului „camarad de ocazie", care se dădea drept „rentier", i-a încredințat un inel ca să-l poarte, să-și amintească de ea și să n'o uite.

Simțind că nu prea îi este cald în cămașă și diagonală, „rentierul" s'a gândit că nu i-ar strica să aibe și o hăinuță și atunci a plecat în cercetare.

După vreo jumătate de oră de perindare a reușit să fure o haină dintr'un magazin.

INHAȚAT

Brigada specială de investigații și control, instituită pe lângă Prefectura Poliției Capitalei, cu scopul de a dibui și prinde aceste specimene de indivizi, i-a dat însă repede de urmă și odată reperat a pus mâna pe el în Gara de Nord. Dus la poliție a recunoscut toate găinăriile ce a făcut.

ȘI-A INJUNGHIAT VIITORUL CUMNAT

Tudor Ploeșteanu, de meserie geambaș, după o zi de chef, gândindu-se unde ar fi mai bine să se ducă, s'a îndreptat către aleasa inimii, femeia Em. Vasilescu, din str. Petrescu 7. Aici a întâlnit și pe „cumnatul" său Florea Vasilescu. Neînțelegându-se probabil în privința anumitor chestiuni, a recurs la arbitrajul cuțitului.

Urmarea a fost că Florea Vasilescu a trebuit să fie transportat cu o ambulanță a Salvării la spitalul Colentina, iar agresorul și-a luat tălpășița și a dispărut.

A FOST GASITA MOARTA

In strada Vaselor, la Nr. 44 locuia într'o cămăruță sus la mansardă, o tânără femeie cu numele de Antonina Brăkenco, în vârstă de 32, originară din Cetatea Albă și de meserie croitoreasă.

Susnumita era tuberculoasă și n'avea posibilități de căutare.

Moartea și-a spus cuvântul. Proprietarul, Gr. Cerchez, urcându-se, până la ea, ca să vadă dece nu dă semne de viață, a găsit-o ghemuită în pat, rece și înțepenită.

INCEPUT DE INCENDIU

Astănoapte pe la ora 1, un început de incendiu s'a declarat la o cameră de serviciu a societății Via, din șoseaua Panduri nr. 77.

Anunțat imediat, Postul Central de pompieri a plecat la fața locului și a stins complet focul.

Pagubele sunt mici.

Dârza contra-ofensivă italiană pe frontul grec

Numeroase formațiuni inamice, au fost complect distruse

ROMA 4 (Rador). — Cartierul general al forțelor armate italiene transmiet, de undeva din Italia, următorul comunicat Nr. 180:

Pe frontul grec, atacuri reinoite a numeroase formațiuni inamice, cu pregătire și sprijinul însemnat al artileriei, au fost oprite de rezistența îndărătnică a trupelor noastre, care au contraatacat și ele cu vigoare.

Formațiunile noastre aeriene au sprijinit acțiunea trupelor noastre concentrându-și bombardările violente în deosebi în zona dela vest de Erseke. Porturile Prevesa și Santa Maura au fost atacate cu succes de bombardierele noastre.

Una din formațiunile noastre aeriene, în cursul unei lupte încontra unei escadrile de avioane PZL, a doborit șase dintre acestea în flăcări pe cerul Tiranei. Trei din avioanele noastre nu s'au înapoiat.

Avioanele inamice au aruncat bombe la Miraka (El Basan), omorind două femei, un copil și un lucrător, fără a pricinui stricăciuni.

Avioanele noastre torpiloare au torpilat în golful Suda (Creta) două crucișetoare inamice.

In Africa orientală, la 29 Noembrie, un crucișetor inamic a deschis focul asupra lucrărilor de la Alula, pricinuind unele stricăciuni; nicio victimă.

La 1 Decembrie, unul din submarinel noastre a torpilat în Atlantic un contra-torpilor inamic.

Figura mare a Căpitanului

original evocată de un ziarist italian

ROMA, 4 (Rador). — Revista ILLUSTRATIONE ITALIANA publică o pagină de originală evocare a figurii Căpitanului, semnată de d. Barili, intitulată „Cum am cunoscut pe Corneliu Codreanu".

Autorul a avut ocazia de a trăi câteva clipe cu Căpitanul în mijlocul țăranilor și a muncii lor, acolo unde ceeace era mai profund în sufletul Căpitanului, mai ales dragostea pentru oameni, putea să se facă simțit fără nici o piedică cineva care-l vedea pentru prima oară.

Păstrând această amintire în sufletul său, autorul înfățișează figura mare și simplă a Căpitanului în mijlocul țăranilor, într'un peisagiu românesc, zugrăvit cu mare artă.

Autorul povestește cum, venind din Bulgaria, în trenul care îl ducea dela Giurgiu la București a întâlnit o mulțime de tineri în costume naționale, care mergeau într'o comună unde Căpitanul, însoțit de o grupă de legionari, urma să ia parte la munca câmpului împreună cu țăranii.

Cum autorul avusese ocazia să vadă o singură dată pe Căpitan la București, a hotărît de a se opri și el în acea comună. Ajuns acolo, autorul ne descrie cadrul în care urma să întâlnească pe Căpitan:

„Frumoasa câmpie românească, roditoare și îmbelșugată, plină de sate primitoare și ospitaliere, îmbogățită de brazda puternică a Dunării care o scaldă, o însuflețește și o fecundează!"

„In mijlocul țăranilor soseșc legionarii în frunte cu Căpitanul și se apucă de lucru cu aerul cel mai natural din lume. Văzând pe autor, Căpitanul, fără a-l întreba cum se află acolo, îi dă o sapă în mână și începe să lucreze împreună.

Căpitanul în rândul muncitorilor

„Căpitanul lucra încet și sigur. Cu trupul acela de atlet, cu picioarele bine înfipte în pământul nesigur, părea că fiecare lovitură de sapă era o manifestare a sa de iubire pentru pământul bun și roditor. Deodată se oprește și îmi spune: „Este simbolic că un fascist italian și un român lucrează astăzi împreună, pentru a rodi acest pământ care a fost a lui Traian".

„La apusul soarelui munca încetează și toți se strâng în jurul Căpitanului. Incep întâi cântecele legionare, care mă uimesc prin armonia lor. Vorbește apoi Căpitanul".

Evocarea sa este atât de justă, profundă și iubitoare, încât preferăm să o reproducem aproape în întregime:

„Toți ne-am strâns în jurul acestui Arhanghel al României, într'o adunare mistică și patriarhală, pe care n'o voi uita niciodată. Și toți țăranii priveau chipul bărbătesc și inspirat al Căpitanului, care vorbea rar, cu o voce trumoasă și caldă, pătrunzătoare și puțin dureroasă. Eu deasemenea ascultam vocea aceea fascinantă și sunt convins că nu voi putea uita niciodată seara aceea și cuvintele acelea în care se vedea toată spiritualitatea lui Corneliu Codreanu, dragostea lui pentru pământul care l-a născut, pentru neamul său împreună cu generozitatea și umanitatea lui. Vorbea despre Neam și revendica cu mândrie îndreptățită obârșii latine, spunând tuturor celor de față că trebue să se simtă mândri de a fi urmașii legionarilor dela Roma, astfel că spre Roma trebuiau din nou să privească ca la singurul izvor adevărat de lumină, de glorie și civilizație".

A vorbit apoi despre Garda de Fier. Orice frază a lui Corneliu Codreanu era plină de expresiuni filosofice, de imagini care pătrundeau în sufletele bune ale țăranilor români. Sunt apoi rând pe rând evocate: jurământul Legiunii, pe care lumea îl repeta în genunchi, după Căpitan, și ultimele cuvinte ale Căpitanului și plecarea sa către București.

Autorul însoțește articolul cu două fotografii: Căpitanul în costum național și Căpitanul apărându-se la proces.

In Ungaria

se vor lua măsuri severe împotriva evreilor

BUDAPESTA, 4 (Rador). — Contele Teleki, președintele consiliului de miniștri, a pronunțat Marți după amiază un discurs în Cameră, cu ocazia închiderii discuției asupra budgetului.

Primul ministru a subliniat că Ungaria trebuie să se adapteze la producția și viața economică a Europei.

Vorbind despre problema grupurilor etnice, contele Teleki a precizat că trebuie să se găsească o soluție care să asigure colaborarea grupurilor etnice.

„Directivele politicei externe a Ungariei, — a spus oratorul, — sunt clare: Ungaria se adaptează la forma concretă a nouei Europe. Adeziunea Ungariei la Axă este consecința naturală a completei sale încrederi în marii săi prieteni.

Problema evreiască este una dintre cele mai iminente. Guvernul vrea să împiedice ca cei 800.000 de evrei, care trăiesc în Ungaria, să se contopească cu națiunea ungară".

Ocupându-se de reforma Constituției, contele Teleki a spus că nu este vorba de schimbarea principiilor asupra reprezentării poporului, și că această reformă nu înseamnă o răsturnare radicală.

Relativ la acordul asupra minorității germane din Ungaria, semnat cu Reichul, primul ministru a declarat că Ungaria respectă tot ce a semnat.

Despre situația economică, contele Teleki a afirmat că Ungaria trebuie să se obișnuiască cu restricțiunile. Aliații Ungariei poartă războiu și de aceea nu se cade ca Ungaria să trăiască în abundență, în timp ce popoarele Axei se supun la restricțiuni și mai mari. Aceasta este o chestiune de onoare. Făina din care se face pâinea va fi amestecată cu mălaiu și cartofi; fabricarea pastelor făinoase va fi restrânsă; cornulețele și franzelutele vor fi suprimate; înfățișit, cartelele pentru procurarea unturii vor fi retrase evreilor.

In privința reformei agrare, președintele consiliului de miniștri a declarat că ea va fi rezolvată pe plan economic, fără vreun amestec al demagogiei politice.

Producția economică va fi raționalizată.

Terminând discursul său, contele Teleki a precizat că guvernul face tot ce este necesar pentru salvarea intereselor națiunii și pentru a contribui la prosperitatea țării.

CUM ESTE CONSTRUIT

noul avion italian fără elice

ROMA, 4 (Rador). — Agenția STEFANI comunică următoarele amănunte privitoare la noul avion italian fără elice, acționat de un propulsor termo-dinamic:

Este vorba de un monoplan complet metalic, cu caracteristicile aero-dinamice ale unui aparat din cele mai moderne. El cântărește patru tone și are o cabină specială pentru sboruri în stratosferă.

Pârghiile de comandă seamănă cu cele obișnuite, dar folosesc și pentru reglementarea arderii gazelor.

Propulsorul noului avion are un randament care sporește în proporție cu rapiditatea și înălțimea aparatului. Avionul va atinge o iuțeală comercială de aproape 1000 km. pe oră și o înălțime de 13.000 metri.

Guvernul japonez va fi întărit cu membrii ai grupărilor naționaliste

TOKIO, 4 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB anunță:

Baronul Hiranuma, care din Ianuarie până în August 1939 a fost prim ministru al Japoniei, iar înainte președinte al consiliului de stat secret, a fost numit ministru fără portofoliu.

Noui numiri de miniștri din cercurile oamenilor de stat încercați nu sunt excluse.

Membrii Sf. Sinod au hotărât desființarea cremațiunii

După ce norme se va face salarizarea preoților

Sf. Sinod a ales din sânul său o comisie care să studieze reforma mânăstirilor și reorganizarea monahismului spre a corespunde rostului său.

— Din comisie fac parte:

I. P. S. S. Mitropolitul Bucovinei, episcopul Ciopron și arhiereul Efrem.

S'a pus în vedere chiriarhilor să comunice ministerului cultelor, propunerile lor în privința înființării de noui parohii, printr'o nouă arondare a parohiilor existente.

Sf. Sinod și-a însușit punctul de vedere al guvernului, ca să facă o nouă reglementare a normelor de numire și transferare a preoților, potrivit cu cerințele vremii.

Sf. Sinod este de acord cu ministerul cultelor, să se repare nedreptățile suferite de preoții legionari, pentru motive de ordin politic.

Membrii Sf. Sinod și-a exprimat apoi satisfacția, că guvernul vine să consacre în mod definitiv, hotărârile anterioare ale înaltului for bisericesc, prin care se interzicea preoților să se mai judece între ei în cauză penală.

In ce privește salarizarea clerului, Sf. Sinod este de părere să se facă după următoarele norme: salariul preoților să fie egal cu al profesorilor secundari, pe baza pregătirii și a misiunii clerului.

Gradațiile să fie de 25 la sută și să se acorde ca și în învățământ din cinci în cinci ani.

Preoților slujitori la catedrale și biserici fără enorie, să li se dea un spor de salariu de 25 la sută. Această dispoziție să se aplice și preoților dela țară fără serii parohiale.

Sf. Sinod este de acord să se revizuiască toate cazurile de numiri ilegale, în posturile administrative bisericești, cari vor fi aduse la cunoștință.

Sf. Sinod considerând că n'a socotit niciodată ca desființată Episcopia Râmnicului și Noului Severin, ci numai ridicată la rangul de mitropolie a Olteniei, este de părere să se reînființeze Episcopia dela Râmnicul Vâlcea, cu județele Vâlcea și Romanați.

Ținând seamă că încă din 1929 Sf. Sinod a condamnat ca anti-creștină cremațiunea interzicând cu desăvârșire preoților să oficieze slujbe pentru cei incinerați, își dă întru totul avizul, pentru desființarea cremațiunii.

Sf. Sinod este de acord să se rezilieze contractul de închiriere la evrei, a imobilelor aparținând bisericei pe data de 23 Aprilie 1941.

In privința înstrăinării bunurilor bisericești către evrei, Sf. Sinod constată că din anul 1925, de când biserica exercită administrarea bunurilor sale, nu s'a făcut nicio înstrăinare. Toate înstrăinările de acest fel, s'au făcut înainte, de acea dată de către ministerul instrucțiunii și a cultelor.

Sf. Sinod cere stăruitor guvernului, ca printr'o lege specială, să se anuleze toate înstrăinările făcute în dauna bisericii.

Ședința s'a ridicat la ora 1 jumătate.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Ultimul termen pentru înscrierea în licee

Ministerul educației naționale, cultelor și artelor a dat o decizie prin care a hotărît ca după data de 8 Decembrie a. c. să nu se mai admită înscrierea niciunui elev în școalele normale, în liceele și gimnaziile teoretice și comerciale. Elevii refugiați care nu au fost înscriși în aceste școli până la 8 Decembrie a. c. vor putea fi înscriși numai ca elevi pregătiți în particular.

In liceele și gimnaziile industriale precum și în școalele de gospodărie, elevii refugiați pot fi înscriși și după data de 8 Decembrie, pe baza carnetului de refugiați și condiția ca practica de atelier să o compénseze în lunile de vacanță.

CRONICA EXTERNA

Ce mai poate spera Anglia?

Pacea de compromis pe care Germania nu i-a oferit-o niciodată

Cu toate că se găsește într'o situație disperată și fără eșire, Anglia continuă lupta. Această rezistență ce se prelungește impresionează, ridică nedumeriri și întrebări. In afară de strigoii aparținând unei lumi ce nu mai poate învia, indiferent de rezultatul acestui războiu, sunt încă oameni care, cu inima palpitând de îndoială, își șoptesc: „Dar dacă totuși până la urmă, bate Anglia?" Ei știu că insularii, în orgoliul lor, au o vorbă: „Anglia pierde toate războaiele afară de ultimul". Ce ar fi dacă și în acest războiu, după atâtea bătălii pierdute, Anglia va câștiga ultima bătălie? Să vedem dacă acest lucru poate fi posibil.

Pe scurt, în momentul de față, situația Angliei este următoarea: ea a fost alungată pretutindeni de pe Continent, blocada pe care-o exercită împotriva Germaniei este ineficace; cu aviația și cu submarinele, Germania exercită o contra-blocadă puternică; nu există încă în lume o armată care să poată învinge Germania. Anglia recunoaște acest lucru. Atunci?

Realitatea este că Anglia nu se bate ci rezistă. Este o mare deosebire. Situația ei poate fi comparată cu aceia a unui campion de box pe care adversarul l-a aruncat în corzi și-l copleșește cu loviturile. Campionul își dă seama că a pierdut partida, dar își adună puterile încercând să reziste până la bătaia gongului. Orgoliul, ambiția lui de campion îi pretind să nu se lase bătut prin knock-out ci la puncte.

Asediată în insulă, Anglia nu mai poate avea inițiativa. Ofensiva aeriană germană continuă. In fiecare zi și în fiecare noapte mii de avioane germane aruncă sute și mii de tone de bombe. Orașele engleze cad treptat, treptat în ruină și nu mai pot fi locuite; industria engleză este distrusă metodic; încă de pe acum economia este complect paralizată; din cauza contra-blocadei, aprovizionarea se face din ce în ce mai greu; viața pe insulă a devenit un infern. Pe mare, situația nu este mai bună. Flota de războiu într'adevăr este aproape intactă.

Dar ce folos; ea nu poate fi folosită împotriva Germaniei, fără riscul unei sinucideri. Flota comercială în schimb, dispare cu o repeziciune catastrofală, torpilată de submarine sau de numeroasele avioane operând în picaj, pe care Germania nu le-a avut în războiul din 1914—1918.

Cu toate acestea, Anglia rezistă. Rezistă nu pentrucă-și închipuie că ajutorul Statelor Unite în viitor va fi de așa natură și de așa proporții încât o va face să câștige războiul. Rezistă pentrucă orgoliul ei de mare putere îi pretinde să nu se recunoască bătută. Rezistă pentrucă beneficiază de avantagiile unei poziții geografice care-o face să nu poată fi definitiv bătută decât în aer. Rezistă pentrucă speră să nu fie făcută knock-out ci numai învinsă la puncte, adică să poată semna o pace de compromis.

Pacea de compromis, pe care Adolf Hitler nu i-a oferit-o, iată ce spera Anglia. Anglia va trebui să mărturisească, de astădată, că a câștigat toate războaiele afară de ultimul.

PETRE MIHAIL

DEFICITUL TEZAURULUI american

se ridică la 1,8 miliarde dolari

WASHINGTON 4 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. anunță:

Deficitul Tezaurului american din Iulie până în Noembrie 1940 se ridică la 1,8 miliarde dolari.

Datoria publică a Statelor Unite era la 30 Noembrie de vreo 44,27 miliarde dolari, adică cu aproape 3 miliarde mai mare decât la 30 Noembrie 1939.

★

WASHINGTON, 4. (Rador). — Corespondentul Agenției DNB comunică:

Publicațiile Tezaurului arată că cheltuelile de înarmare în primele cinci luni ale bugetului (Iulie-Noembrie) nu au atins sumele prevăzute în buget.

Cheltuelile s'au ridicat la 1,25 miliarde dolari față de creditele de 5,5 miliarde prevăzute pentru întregul an.

Totuși, cheltuelile sunt de două ori mai mari decât în perioada corespunzătoare a anului trecut.

Numai în cursul lunii Noembrie au fost cheltuite 365 milioane dolari pentru înarmări, față de de 177 milioane în luna Iulie.

Ultima rezervă...

Emigranții din Anglia, vor fi chemați sub drapel!

MADRID, 4 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

Știri sosite din Londra precizează că d. Attlee, membru al guvernului britanic, răspunzând la o întrebare a deputatului liberal Mander, a confirmat că în curând se va promulga un proect de lege prin care „guvernele aliate ale Marei Britanii", (guvernele formate din emigranți) aflate la Londra, vor fi autorizate să se folosească de aparatul administrativ și de poliția engleză pentru a chema sub drapel pe supușii lor stabiliți în Anglia.

Cercurile din Londra declară că acești străini vor fi trimiși pe alte fronturi decât cele din Europa.

IMPORTANTE DISCURSURI ministeriale în Sobrania

SOFIA, 4 (I. p.). — In ședința de Marți a Sobraniei ministrul bulgar D[illegible]rowski a anunțat la începutul discursului său, că repatrierea bulgarilor din Dobrogea de Nord, care a început la 7 Noembrie, a fost desăvârșită conform programului.

60.500 români au părăsit Dobrogea de Sud, rămânând încă un număr de aproximativ 5000 suflete, care deasemenea vor părăsi acest teritoriu.

Apoi ministrul a făcut un expozeu asupra politicei interne a guvernului bulgar, schițând în linii generale ideologia Bulgariei de astăzi. D-sa a mai subliniat necesitatea intervenției statului în viața economică.

In ce privește politica externă d-sa a declarat că nu poate fi vorba nici de maximalism, nici de minimalism, ci numai de o politică reală, bazată pe interesele Bulgariei.

Armata Bulgariei trebue să devie națională, iar cei ce aparțin cadrelor ei trebue să fie scutiți de grija familiei lor.

Statul bulgar de astăzi are obligația de a apăra națiunea de elementele străine și dăunătoare.

Apoi ministrul a enumerat toate inconvenientele pe care statul bulgar caută să le înlăture, ca de ex. [illegible] economică, etc.

Ministrul de comerț Zagoroff a făcut un expozeu asupra situației economice a țării. D-sa a subliniat fluctuațiile prețurilor, considerându-le drept o urmare a războiului, declarând totodată că ele sunt mai mici decât în alte țări. Apoi d-sa a analizat măsurile luate de guvern pentru asigurarea aprovizionării, pentru încurajarea producției, pentru stabilizarea prețurilor și pentru combaterea speculei.

După discursul ministrului de interne d. Gabrowski, desbaterile asupra răspunsului Sobraniei la mesajul tronului au fost declarate închise.

Proiectul răspunsului a fost aprobat de Sobranie în prima și a doua citire.

Ședința a fost închisă la orele 19,30 fiind amânată pentru ziua de astăzi.

Președintele Roosevelt inspectează unitățile din Marea Caraibelor

NEW-YORK, 4 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB anunță că președintele Roosevelt a sosit cu un tren special la Miami, unde s'a urcat pe bordul crucișătorului „Tuscaloosa" de 10.000 tone.

Se știe că președintele Roosevelt va face o călătorie de inspecție în marea Caraibelor.

El va lipsi probabil din Washington până la 16 Decembrie.

Se crede că în cursul călătoriei sale de inspecție a nouilor baze americane, președintele Roosevelt va vizita și localitatea Kingston (Jamaica).

Ultima oră

Anglia face eforturi disperate pentru a atrage Statele-Unite în războiu

Ce rost au „grabnicele ajutoare bănești," invocate de Marea Britanie

NEW YORK 4 (Rador). Corespondentul Agenției D. N. B. transmite:

Numeroase ziare americane discută actualmente problema unui ajutor financiar pentru Anglia, exprimând îndoeli că starea financiară a Marei Britanii ar fi atât de grea cum se afirmă.

WASHINGTON DAILY NEWS scrie că Anglia are două motive pentru a cere atât de urgent ajutor financiar. In primul rând, ea vrea să păstreze o parte cât mai mare din capitalul de care dispune în Statele Unite. In al doilea rând, ea vrea să lege Statele Unite atât de strâns din punct de vedere financiar încât America să fie obligată la un moment dat să intre în războiu spre a salva miliardele de dolari date Angliei cu împrumut.

Zburătorii germani se pregătesc de atac

Imprimeriile „CURENTUL", S. A. R., Strada Bel vedere Nr. 6, București